

Budapest,

2005. szeptember 15.,
csütörtök

123. szám

Ára: 667,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
187/2005. (IX. 15.) Korm. r.	A minősített adat kezelésének rendjéről szóló 79/1995. (VI. 30.) Korm. rendelet módosításáról	6600
188/2005. (IX. 15.) Korm. r.	A biztonsági okmányok védelmének rendjéről szóló 86/1996. (VI. 14.) Korm. rendelet módosításáról	6601
189/2005. (IX. 15.) Korm. r.	A Fogyatékos Gyermekek, Tanulók Felzárkóztatásáért Országos Közalapítvány létrehozásáról szóló 164/1997. (IX. 30.) Korm. rendelet módosításáról	6601
39/2005. (IX. 15.) EüM r.	A gyógyszerészi oklevéllel végezhető tevékenységekről	6602
82/2005. (IX. 15.) FVM r.	Az állatlétszámhoz kötött támogatási jogosultságról	6602
69/2005. (IX. 15.) GKM r.	A mérésügyi igazgatási szolgáltatások igénybevételéért fizetendő díjak megállapításáról szóló 78/1997. (XII. 30.) IKIM rendelet módosításáról	6605
35/2005. (IX. 15.) HM r.	A Magyar Honvédség, valamint a miniszter közvetlen irányítása (felügyelete) alá tartozó szervezetek hivatásos és szerződéses állományának beosztási kategóriába történő részletes besorolásáról, illetve az ezen beosztásokban elérhető rendfokozatokról szóló 30/2001. (XII. 27.) HM rendelet, valamint a katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendelet módosításáról	6612
17/2005. (IX. 15.) IM r.	A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 14/1997. (IV. 22.) IM rendelet módosításáról	6617
18/2005. (IX. 15.) IM r.	A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjai illetményének és illetményjellegű juttatásainak megállapításáról és folyósításáról szóló 15/1997. (IV. 22.) IM rendelet módosításáról	6618
19/2005. (IX. 15.) IM r.	A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjai nyugellátásának eljárási rendjéről szóló 16/1997. (IV. 22.) IM rendelet módosításáról	6619
20/2005. (IX. 15.) IM r.	A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjaira vonatkozó egyes munkáltatói jogkörök gyakorlásáról szóló 9/2004. (III. 30.) IM rendelet módosításáról	6619
32/2005. (IX. 15.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	6620
1091/2005. (IX. 15.) Korm. h.	A Habsburg-kori Kutatások Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról	6630
1092/2005. (IX. 15.) Korm. h.	Az oktatási miniszter kormányzati felelősségi körébe tartozó egyes közalapítványok alapító okiratának módosításáról	6631
	Tájékoztató a közigazgatási alapvizsga követelményrendszeréről	6631
	Az ARTISJUS Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület közleménye (Ü 05) a magáncélú másolásokra tekintettel megállapított üres hang- és képhordozó jogdíjakról a 2005. évre	6636

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 187/2005. (IX. 15.) Korm. rendelete

a minősített adat kezelésének rendjéről szóló 79/1995. (VI. 30.) Korm. rendelet módosításáról

Az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 30. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az államtitoknak, illetve szolgálati titoknak minősülő adatok kezelésének rendjéről a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A minősített adat kezelésének rendjéről szóló 79/1995. (VI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 21. §-a (5) bekezdésének felvezető mondata helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(5) Ha e rendelet másként nem rendelkezik, a minősített adathordozón annak jellegének megfelelően, vagy a külön iraton a minősítésen túl fel kell tüntetni:

- a) a készítő szerv megnevezését,
- b) a példány sorsszámát, ...]”

2. §

A Rendelet 21. §-a (6) bekezdésének felvezető mondata helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(6) Ha e rendelet másként nem rendelkezik, az iratkezelési záradék tartalmazza:

- a) a készített irat példányszámát,
- b) lapszámát, ...]”

3. §

A Rendelet a következő 35/A. §-sal egészül ki:

„35/A. § (1) Ha a minősítő döntése értelmében az egyes állami vizsgák megszervezése során keletkező, „Korlátozott terjesztésű” minősítési jelölésű adatot tartalmazó adathordozóból csak egy eredeti példány készül, a címzetek csak másolati példányokat kapnak, a sokszorosítás vagy a továbbítás közreműködő igénybevételével történik, és a továbbításban közreműködők, továbbá a címzettek az érvényességi időn belül kötelesek az adatot zártan kezelni, a minősítő az e § (2)–(7) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével speciális eljárásrendet és speciális kezelési

módot határozhat meg, amelyet minden érintettel közölni kell.

(2) A sokszorosításra átadott eredeti adathordozón nem kell feltüntetni a 21. § (5) bekezdés g) pontja, továbbá a 21. § (6) bekezdés d) és e) pontja szerinti adatokat.

(3) Nyomdai sokszorosítás esetén a papíralapú eredeti adathordozón túl a közreműködő rendelkezésére kell bocsátani egy elektronikus formában rögzített másolatot is. Amennyiben az elektronikus formában rögzített másolat továbbítása nem elektronikus úton történik, a számítástechnikai adathordozóhoz csatolt külön iraton fel kell tüntetni a papíralapú adathordozón feltüntetett adatokat.

(4) A sokszorosítást végző közreműködő olyan nyilvántartást köteles vezetni, amelyből a sokszorosítás időpontja, a sokszorosításra kerülő eredeti adathordozó nyilvántartási száma és tárgya, a sokszorosítással előállított iratok példányszáma, a rontott példányok száma és további sorsa megállapítható.

(5) Az adathordozó azonos címzettnek szánt sokszorosított példányait egy csomagban, illetve ha ez nem lehetséges, a minősítő által meghatározott darabszámú példányt tartalmazó csomagokban kell továbbítani. A csomagolást olyan technikai eljárással kell végezni, amely kizárja a minősített adathordozó tartalmára vonatkozó érdemi információ illetéktelen személy általi megismerését. A minősítő köteles a csomagok lezárásánál követendő eljárást oly módon szabályozni, hogy az esetleges felbontás, jogosulatlan hozzáférés ténye egyértelműen megállapítható legyen. A csomagon legalább az alábbi adatokat fel kell tüntetni:

- a) a címzett megnevezése,
- b) a címzett azonosítására szolgáló jelzés,
- c) a csomag azonosítására szolgáló jelzés,
- d) a csomagban található adathordozó példányainak darabszáma,
- e) „Baleset esetén vagy rendkívüli helyzetben a küldő szerv bonthatja fel!” figyelmeztetés,
- f) a csomag címzett általi felbonthatóságának időpontja a naptári nap, óra és perc megjelöléssel,
- g) a csomagban található adathordozók minősítési jelölése, az adathordozó eredeti példányának iktatószáma és a küldő szerv megnevezése abban az esetben, ha a csomagolásnál alkalmazott eljárás miatt a borítólapon található adatok megismerése csak a csomag felbontásakor válik lehetővé.

(6) Amennyiben a továbbításban közreműködő a nyilvántartásba vételhez szükséges adatokat az adathordozó átvételének időpontjában nem ellenőrizheti, a minősítő rendelkezése szerinti nyilvántartást köteles vezetni.

(7) A továbbításban közreműködők rendelkezésére kell bocsátani egy olyan jegyzéket, amely a címzetteknek történő átadás-átvétel dokumentálására szolgál, és amelyből megállapítható, hogy mely címzettnek, mikor, mely adathordozóról készült másolat hány példányát, illetve a csomagban történő továbbítás esetén mikor és mely csomag kerüljön, illetve került átadásra. A címzett részére történő továbbítás dokumentálásához az átadás-átvételi jegyzéken rögzíteni kell az átadás-átvétel tényének időpontját, a címzett, illetve a nevében eljáró személy nevét és aláírását.”

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A Kormány 188/2005. (IX. 15.) Korm. rendelete

a biztonsági okmányok védelmének rendjéről szóló 86/1996. (VI. 14.) Korm. rendelet módosításáról

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 77. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, a törvény 8. §-a (1) bekezdésének *d)* pontjára figyelemmel, a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) A biztonsági okmányok védelmének rendjéről szóló 86/1996. (VI. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. számú melléklete II. részének 9–10. pontjai a következők szerint módosulnak, egyben a II. rész a következő 9/a. és 9/b. pontokkal egészül ki:

- „9. vezetői engedély;
- 9/a. ideiglenes vezetői engedély;
- 9/b. nemzetközi gépjárművezetői engedély;
- 10. gépjármű forgalmi engedély;”

(2) Az R. 1. számú melléklete II. részének 13. pontja a következők szerint módosul, egyben a II. rész a következő 15–16. pontokkal egészül ki:

- „13. járművezetői igazolvány közösségi engedéllyel történő közúti árufuvarozáshoz;”
- „15. Európai lőfegyvertartási engedély;
- 16. Europass felsőoktatási oklevélmelléklet.”

2. §

(1) Az R. 1. számú melléklete III. részének 1.27., 1.33., 1.72. és 1.90. pontjai a következők szerint módosulnak:

„1.27. a Nemzeti Hírközlési Hatóság hatósági ellenőrzésre és intézkedésre feljogosított személyeinek igazolványa;”

„1.33. a Magyar Országgyűlés, valamint az Európai Parlament magyarországi képviselőjének igazolványa;”

„1.72. fegyvertartási engedély (szervezetek részére engedélyezett lőfegyverekre);”

„1.90. az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálat dolgozói igazolványa.”

(2) Az R. 1. számú melléklete III. részének 2.2., 2.6., 2.14., 2.28., 2.30. és 2.38. pontjai a következők szerint módosulnak:

„2.2. belépési engedély az Egészségügyi Minisztérium épületeibe;”

„2.6. belépési engedély az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium épületébe;”

„2.14. a Nemzeti Hírközlési Hatóság hivatali épületeibe belépésre jogosító igazolványok és belépési engedélyek;”

„2.28. a Miniszterelnöki Hivatal Irodaházába, az Országgházba és az Országgyűlés Irodaházába belépésre jogosító igazolványok és állandó belépők, valamint az Országgyűlés Hivatala által kibocsátott parkolási engedélyek;”

„2.30. az Országgházba és az Országgyűlés Irodaházába történő belépésre jogosító napi belépőjegy;”

„2.38. a BM Felügyeleti és Biztonsági Főosztály hivatásos és köztisztviselői állománya kiegészítő igazolványa;”

(3) Az R. 1. számú mellékletének III. része a következő 2.43., 2.44. és 2.45. pontokkal egészül ki:

„2.43. fegyverviselési engedély (gáz és riasztófegyver viselésére);

2.44. lőfegyver-kereskedő engedélye;

2.45. lőfegyvertartási engedély (flóbert lőfegyver tartására).”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az R. 1. számú melléklete III. részének 1.46. pontja (PM szolgálati igazolványok), 2.31. pontja (a MeH munkáltatói igazolványai), 2.34. pontja (belépési engedély a miniszterelnöki rezidenciába), valamint 2.35. pontja (a Kormány vendégházaiba belépésre jogosító engedélyek) hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 189/2005. (IX. 15.) Korm. rendelete

a Fogyatékos Gyermek, Tanulók Felzárkóztatásáért Országos Közalapítvány létrehozásáról szóló 164/1997. (IX. 30.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a Polgári Törvénykönyv 74/B. §-ának (5) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a közokta-

tásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 119. §-ának (2) bekezdésében foglaltak megvalósítására a következőket rendeli el:

1. §

A Fogyatékos Gyermek, Tanulók Felzárkóztatásáért Országos Közalapítvány létrehozásáról szóló 164/1997. (IX. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Kormány a testi, érzékszervi, értelmi, beszéd- és más fogyatékos gyermekek és tanulók személyiségének kibontakoztatása, szellemi és fizikai tehetségük és képességük kifejlesztése, esélyegyenlőségük növelése érdekében Fogyatékos Gyermek, Tanulók Felzárkóztatásáért Országos Közalapítvány (a továbbiakban: közalapítvány) elnevezéssel közalapítványt alapít.”

2. §

(1) Ez a rendelet az R. mellékletében foglalt alapító okirat módosításának bírósági nyilvántartásba vétele napján lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. melléklete hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi miniszter 39/2005. (IX. 15.) EüM rendelete

a gyógyszerészi oklevéllel végezhető tevékenységekről

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. §-a (2) bekezdésének *f)* és *i)* pontjában kapott felhatalmazás alapján az alábbiakat rendelem el:

1. §

Gyógyszerészi oklevéllel – a külön jogszabályban foglalt egyéb feltételek mellett – különösen az alábbi tevékenységek végezhetőek:

a) gyógyszerkutatás, gyógyszerfejlesztés és gyógyszer forgalomba hozatali engedélyezésével kapcsolatos tevékenység,

b) gyógyszer gyártása, minőségbiztosítása és kiadása,

c) gyógyszer analitikai vizsgálata e célra szolgáló laboratóriumban,

d) gyógyszer bármilyen céllal létesült gyógyszerraktárban történő tárolása, minőségbiztosítása és nagykereskedelmi elosztása,

e) gyógyszer készítése, analitikai vizsgálata, tárolása és forgalmazása közforgalmú vagy fiókgyógyszertárakban,

f) gyógyszer készítése, tárolása, forgalmazása és klinikai vizsgálat végzésében való részvétel fekvőbeteg-gyógyintézetben,

g) gyógyszerrel kapcsolatos tájékoztatás, tanácsadás és oktatás.

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a kizárólag gyógyszerészi oklevéllel végezhető tevékenységekről szóló 38/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet hatályát veszti.

(3) Ez a rendelet a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, a gyógyszerészet területén folytatott egyes tevékenységekre vonatkozó rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. szeptember 16-i 85/432/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (1) és (2) bekezdéseinek való megfelelést szolgálja.

Dr. Rácz Jenő s. k.,
egészségügyi miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 82/2005. (IX. 15.) FVM rendelete

az állatlétszámhoz kötött támogatási jogosultságról

A mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2003. évi LXXIII. törvény 45. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendeletet az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlegéből finanszírozott egységes területalapú támogatásokhoz kapcsolódó anyajuh- és anyatehéntartás támogatással összefüggő támogatási jogosultságra (a továbbiakban: támogatási jogosultság) kell alkalmazni.

(2) E rendelet alkalmazásában

a) *országos támogatási felsőhatár*: az 1. § (1) bekezdésében meghatározott kiegészítő, állatlétszám alapú nemzeti támogatásban részesíthető – a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz való csatlakozása következtében a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK, a szárított takarmány piacának közös szervezéséről szóló 1786/2003/EK, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapról (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1257/1999/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. március 22-i 583/2004/EK tanácsi rendelet által – a Magyar Köztársaságra vonatkozóan meghatározott állatlétszám;

b) *támogatási jogosultság*: az egy állat után járó támogatási összeg igénybevételének feltétele.

2. §

(1) A mezőgazdasági termelőt (a továbbiakban: termelő) illető egyéni támogatási felsőhatárt a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Hivatala (a továbbiakban: MVH) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlegéből finanszírozott egységes területalapú támogatásokhoz kapcsolódó 2005. évi kiegészítő nemzeti támogatás igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 28/2005. (IV. 1.) FVM rendelet 11. §-a alapján hozott határozatában állapítja meg.

(2) A támogatási jogosultság használati jogának, valamint az országos támogatási felsőhatár kihasználtságának pontos meghatározása érdekében nyilvántartást kell működtetni. A nyilvántartás működtetését, illetve a működtetés kapcsán felmerülő hatósági feladatokat az MVH látja el.

3. §

(1) Az országos támogatási felsőhatárból országos tartalékot kell képezni.

(2) Az országos tartalék 2005-ös támogatási évre szóló szintjét 2005. szeptember 30-ig, míg ezt követően az országos tartalék következő évre szóló szintjét minden év december 31-éig az agrárpiacon rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény alapján létrehozott Hús Termékpálya Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) javaslatára a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter (a továbbiakban: miniszter) külön rendeletben határozza meg.

(3) Az országos tartalékból történő támogatási jogosultsághoz való hozzájutás szakmai feltételeit, az igénylés lehetőségét és az eljárás rendjét – a Bizottság javaslatainak figyelembevételével – a miniszter külön rendeletben határozza meg.

4. §

Az országos tartalék 3. § (2) bekezdés szerint meghatározott szintjén felüli támogatási jogosultság terhére az 1. § (1) bekezdésében meghatározott kiegészítő nemzeti támogatás iránti kérelemmel egyidejűleg benyújtott többlettámogatási jogosultságra vonatkozó igényt az országos felső határ és az országos tartalék figyelembevételével – szükség esetén arányos visszaosztást alkalmazva – ki kell elégíteni.

5. §

(1) A termelő tulajdonát képező teljes állatállomány és tejtermelő esetében a tehéntej termékpálya szabályozásában alkalmazott kvótarendszerről szóló 69/2004. (IV. 29.) FVM rendelet szerinti tejkvóta összességének átruházásakor, bérbe adásakor, illetve örökösödés útján történő átszállásakor a támogatási jogosultság annak a termelőnek a tulajdonába, illetve bérletébe kerül, aki a teljes állatállományt és a tejkvótát átveszi.

(2) A támogatási jogosultság jogosultja változásának az MVH által vezetett nyilvántartásban történő átvezetése iránti kérelmet az (1) bekezdésben foglaltak alátámasztására szolgáló dokumentumokkal – öröklés esetén a jogerős hagyatékátadó végzéssel vagy annak hiteles másolatával – együtt a vonatkozó szerződés megkötésétől, illetve a hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül be kell nyújtani az MVH-nak.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben foglaltak hitelt érdemlően alátámasztásra kerültek, úgy az MVH nem utasíthatja el a (2) bekezdés szerinti kérelmet.

6. §

(1) A termelő támogatási jogosultságát vagy annak egy részét más termelő részére átruházhatja, bérbe adhatja.

(2) Az adásvételi szerződés létrejöttéhez az MVH jóváhagyása szükséges. Az MVH az adásvételi szerződést abban az esetben hagyja jóvá, ha az megfelel az e rendeletben előírt követelményeknek.

(3) A támogatási jogosultság átruházását, bérbe adását a támogatási jogosultság jogosultja változásának a nyilvántartásban történő átvezetése céljából a feleknek közösen

kell bejelenteniük az MVH-nak legkésőbb az 1. § (1) bekezdésében meghatározott kiegészítő nemzeti támogatást szabályozó jogszabály szerinti támogatási kérelemre vonatkozó határozat kézhezvételét követő 45 napon belül.

(4) Az adásvételi, illetve bérleti szerződés megkötését követő egy éven belül támogatási jogosultságot az azt tulajdonba, illetve bérbe vevő másra nem ruházhatja át, illetve nem adhatja bérbe, azt maga köteles kihasználni.

7. §

(1) A bérbe adható minimális támogatási jogosultság:

- a) anyajuhtartás esetén 10 támogatási jogosultság,
- b) anyatehéntartás esetén 1 támogatási jogosultság.

(2) A bérbe adásra legfeljebb három egymást követő évben kerülhet sor. Ezen időszakot követően a támogatási jogosultságot a bérbe adó maga köteles kihasználni.

8. §

(1) A 6. § (1) bekezdése szerinti átruházás esetén az adásvétel tárgyát képező támogatási jogosultság 10%-a ellenszolgáltatás nélkül az országos tartalékba kerül.

(2) Ha az (1) bekezdés szerint országos tartalékba kerülő támogatási jogosultság kiszámításakor az eredmény nem egész szám, akkor

a) anyajuhtartás támogatási jogosultság esetén egy alatti szám esetén az országos tartalékba kerülő jogosultságok száma egy, nagyobb számok esetén egész számra történő kerekítést kell alkalmazni;

b) anyatehéntartás támogatási jogosultság esetén csak az első tizedesjegyet kell figyelembe venni.

9. §

A termelő támogatási jogosultságáról vagy annak egy részéről az országos tartalék javára az MVH-nak eljuttatott bejelentésével lemondhat.

10. §

(1) Az egyéni támogatási felső határ kihasználását jelenti, ha adott támogatási évben a termelő az 1. § (1) bekezdésében megjelölt támogatás szerinti támogatható állattal rendelkezik. A kihasználás mértékét a támogatásra jogosult állatlétszám és az egyéni támogatási felsőhatár hányadosa alapján az MVH állapítja meg.

(2) Az országos támogatási felső határt, annak előző évi kihasználtságának szintjét és az adott évre vonatkozó

országos tartalék mértékét az MVH minden év március 15-éig honlapján közzéteszi.

(3) Ha a termelő adott támogatási évben anyajuhtartás esetén az egyéni támogatási felsőhatár 90%-a, anyatehéntartás esetén 70%-a alatt használja ki támogatási jogosultságát, akkor anyajuhtartás esetén az összes ki nem használt, anyatehéntartás esetén a 70% alatti ki nem használt egyéni támogatási jogosultság az országos tartalék javára, ellenérték nélkül megvonásra kerül, függetlenül attól, hogy a termelő saját vagy használatba vett támogatási jogosultságát érinti.

(4) Ha a termelő támogatási jogosultságának száma nem több, mint

- a) anyajuhtartás esetén 20 támogatási jogosultság,
- b) anyatehéntartás esetén 7 támogatási jogosultság,

akkor a (3) bekezdés szerinti megvonás csak a támogatási jogosultságnak két egymást követő év során anyajuhtartás esetén 90%, anyatehéntartás esetén 70% alatt történő kihasználása esetén alkalmazandó a második évben.

(5) Ha a megvonás alkalmazása során a számítások eredménye nem ad egész számot, akkor:

a) anyajuhtartás támogatási jogosultság esetén egész számra történő kerekítést kell alkalmazni,

b) anyatehéntartás támogatási jogosultság esetén csak az első tizedesjegyet kell figyelembe venni.

11. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2005. november 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet 2. §-ának (1) bekezdése, valamint 3. §-ának (1)–(2) bekezdése a kihirdetést követő 3. napon lép hatályba.

(3) E rendeletet a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendeletek módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendeletre, valamint az 1782/2003/EK tanácsi rendelet IV. és IVa. címeiben meghatározott támogatási rendszereket, továbbá a pihentetett terület alapanyag-termelésre való használatát ugyanezen rendelet alkalmazásának részletes szabályairól szóló, 2004. október 29-i 1973/2004/EK bizottsági rendeletre figyelemmel kell alkalmazni.

Gráf József s. k.,

földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

**A gazdasági és közlekedési miniszter
69/2005. (IX. 15.) GKM
rendelete**

**a mérésügyi igazgatási szolgáltatások igénybevételéért
fizetendő díjak megállapításáról szóló
78/1997. (XII. 30.) IKIM rendelet módosításáról**

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. §-ának (2) bekezdésében, valamint a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény végrehajtására kiadott 127/1991. (X. 9.) Korm. rendelet 14. §-ában kapott felhatalmazás alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A mérésügyi igazgatási szolgáltatások igénybevételéért fizetendő díjak megállapításáról szóló 78/1997. (XII. 30.) IKIM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A normadíj mértéke 2050 Ft.”

2. §

Az R. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) Kedvezményes díjat fizet az ügyfél:

a) az OMH kezdeményezésére végzett időszakos hitelesítés esetén;

b) a feljogosított mérőeszköz-hitelesítő laboratórium-ban, az üzemanyagtöltő-állomáson, ha a helyszínen biztosítja a hitelesítéshez szükséges tárgyi, műszaki és személyi feltételeket, és folyamatosan legalább 7 munkaórát elérő mérésügyi tevékenységet igényel;

c) ha feljogosító határozat alapján közreműködik tárolótartály hitelesítésében, és gondoskodik a hitelesítéshez szükséges használati etalonokról és azok szállításáról;

d) ha a hitelesítés mintavételes eljárással történik;

e) ha feljogosító határozat alapján hitelesítést helyettesítő mérőeszköz-minősítést végez.

(2) A kedvezmény mértéke

a) az (1) bekezdés a) pontja esetén a díj 20%-a,

b) az (1) bekezdés b) pontja esetén a díj 30%-a,

c) az (1) bekezdés c) pontja esetén a díj 50%-a,

d) az (1) bekezdés d) pontja esetén a díj 50%-a, a teljes tételszámmra vonatkozóan,

e) az (1) bekezdés e) pontja esetén a díj 70%-a.

(3) Az ügyfelet egy hatósági eljárásban a (2) bekezdés a)–e) pontjaiban meghatározott kedvezmények közül egy illeti meg.

(4) A hitelesítési bizonyítvány kiadásáért – ha kiállítását az adott mérőeszköznél kötelezően alkalmazandó törvényes tanúsító jel használatán felül a hitelesítési előírás¹ külön nem írja elő és az ügyfél írásban kéri – díjat kell fizetni.”

3. §

Az R. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § A mérésügyi díjakat akkor is meg kell fizetni, ha a vizsgálat során a mérőeszköz a rendeltetésszerű használatra alkalmatlannak minősül, a mintavételes eljárás eredménytelen, a típusvizsgálati eljárás nem jár az engedély kiadásával, ha érdemi vizsgálat nélkül megállapítható, hogy a mérőeszköz a mérésügyi előírásoknak nem felel meg, vagy ha a hitelesítés az ügyfél mulasztásából, illetőleg egyéb neki felróható okból meghiúsul.”

4. §

Az R. mellékletének helyébe e rendelet *melléklete* lép.

5. §

(1) Ez a rendelet 2005. október 1. napján lép hatályba. A rendelkezéseit a hatálybalépését követően kezdeményezett eljárásokra kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a mérésügyi igazgatási szolgáltatások igénybevételéért fizetendő díjak megállapításáról szóló 78/1997. (XII. 30.) IKIM rendelet módosításáról szóló 137/2004. (XII. 16.) GKM rendelet.

Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

¹ A mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény 4. § (1) bekezdésének b) pontja.

Melléklet a 69/2005. (IX. 15.) GKM rendelethez

Hitelesítésre kötelezett mérőeszközök hitelesítési és egyéb eljárási díjai

A díj számjele	Megnevezés	Díjszámítási alap	Szorozószám
01000	1. HOSSZÚSÁGMÉRŐK		
01100	Hosszúságmérők		
01111	Kereskedelmi hosszsmérték (méterrúd)	db	0,3
01112	Kereskedelmi hosszúságmérő gép	db	14
01200	Tartályban lévő folyadék szintjének méréséhez használt mérőszalag és mérőléc		
01211	Mérőszalag alapidíja	db	1,5
01212	Mérőszalag fokozati díja osztásonként	db	0,03
01213	Mérőléc	db	2
01300	Szintmérők		
01311	Szintmérő alapidíja	db	15
01312	Szintmérő illesztés díja	db	15
01313	Szintmérődob	db	4
01314	Szintmérő kódadó	db	4
02000	2. ŰRMÉRTÉKEK		
02111	Űrmérték 1 cl–1 l	db	0,04
02112	Űrmérték 2 l–50 l	db	0,06
02113	Űrmérték 100 l és nagyobb	db	1
03000	3. SÚLYOK		
03100	M2 és M3 pontossági osztályúak		
03111	M2 és M3 súly 100 mg–20 kg	db	0,1
03113	M2 és M3 súly 20 kg felett	db	1
03200	M1 pontossági osztályúak		
03211	M1 súly 1 mg–200 g	db	0,1
03212	M1 súly 500 g–20 kg	db	0,2
03213	M1 súly 50 kg–200 kg	db	0,5
03214	M1 súly 200 kg felett	db	1
03300	F2 pontossági osztályúak		
03311	F2 súly 1 mg–200 g	db	0,3
03312	F2 súly 500 g–20 kg	db	0,5
03313	F2 súly 20 kg felett	db	2
03400	F1 pontossági osztályúak		
03411	F1 pontossági osztályú súly	db	2,5
03500	E2 pontossági osztályúak		
03511	E2 pontossági osztályú súly	db	3,5
03600	E1 pontossági osztályúak		
03611	E1 pontossági osztályú súly	db	4,6

A díj számjele	Megnevezés	Díjszámítási alap	Szorozószám
04000	<i>4. MÉRLEGEK</i>		
04100	I pontossági osztályú nem automatikus működésű mérlegek		
04111	I p. o. mérleg	db	8
04200	II pontossági osztályú nem automatikus működésű mérlegek		
04211	II p. o. mérleg 20 kg méréshatárig	db	3
04212	II p. o. mérleg 20 kg méréshatár felett	db	4
04300	III és IIII pontossági osztályú nem automatikus működésű mérlegek		
04311	III és IIII p. o. mérleg 2 kg méréshatárig	db	0,8
04312	III és IIII p. o. mérleg 20 kg méréshatárig	db	1,5
04313	III és IIII p. o. mérleg 500 kg méréshatárig	db	2,5
04314	III és IIII p. o. mérleg 2 t méréshatárig	db	3,5
04315	III és IIII p. o. mérleg 10 t méréshatárig	db	8
04316	III és IIII p. o. mérleg 20 t méréshatárig	db	13
04317	III és IIII p. o. mérleg 30 t méréshatárig	db	18
04318	III és IIII p. o. mérleg 60 t méréshatárig	db	20
04319	III és IIII p. o. mérleg 60 t méréshatár felett	db	25
04400	Mérlegkiegészítő egységek		
04411	Ár- és tömegérték nyomtató	db	1
04412	Különálló árszámító rendszer (POS)	db	2
04500	Automatikus működésű mérlegek		
04511	Folyamatosan összegző automatikus működésű mérleg (szállítószalag)	db	34
04512	Automatikus működésű ellenőrző és osztályozó mérleg	db	40
05000	<i>5. KÖZÚTI KERÉK- ÉS TENGELYTERHELÉS-MÉRŐK</i>		
05111	Kerékterhelés-mérő 10 t méréshatárral	db	14
05211	Tengelyterhelés-mérő 15 t méréshatárral	db	40
06000	<i>6. KÖZÚTI ELLENŐRZÉSRE SZOLGÁLÓ GÉPJÁRMŰSEBESSÉG-MÉRŐK</i>		
06111	Radar elven működő berendezés	db	30
06121	Radar antenna	db	25
06211	Lézersugárral mérő berendezés	db	20
07000	<i>7. GÉPJÁRMŰ KIPUFOGÓGÁZ GÁZELEMZŐK</i>		
07111	Többkomponensű gázelemző	db	11
07211	CO-mérő	db	7
08000	<i>8. GÉPJÁRMŰ-GUMIABRONCSNYOMÁS MÉRŐK</i>		
08111	Gépjármű-gumiabroncsnyomás mérő, légakkus és telepített kivitel	db	1,2
08112	Gépjármű-gumiabroncsnyomás mérő, hordozható kivitel	db	0,5
09000	<i>9. VITELDÍJJELZŐK</i>		
09111	Viteldíjjelző beépítve	db	3
10000	<i>10. GÉPJÁRMŰ MENETÍRÓK</i>		
10111	Menetíró kisserelve	db	1
10112	Menetíró beépítve	db	2,5

A díj számjele	Megnevezés	Díjszámítási alap	Szorozószám
<i>11000</i>	<i>11. VÍZMÉRŐK (HIDEG ÉS MELEG VÍZRE)</i>		
11111	Vízmérő 5 m ³ /h-ig	db	0,12
11112	Vízmérő 10 m ³ /h-ig	db	0,3
11113	Vízmérő 10 m ³ /h felett	db	1,5
11211	Kombinált vízmérő	db	1,8
11311	Impulzusadó vízmérőhöz	db	0,3
<i>12000</i>	<i>12. VÍZTŐL ELTÉRŐ FOLYADÉKOK MENNYISÉGÉNEK MEGHATÁROZÁSA</i>		
12100	Üzemanyagmérők		
12111	Üzemanyagmérő töltőpisztolyonként	db	2,5
12115	Autógáz-mérő PB gázra	db	7
12116	Autógáz-mérő földgázra	db	10
12200	Egyéb átfolyásmérők (alkohol- és egyéb jövedéki termékek, tej)		
12211	Átfolyásmérő 250 l/min-ig	db	5
12212	Átfolyásmérő 250 l/min felett	db	7
12213	Átfolyásmérő kompenzátor	db	10
12300	Tároló tartályok		
12310	Tároló tartály részűrtartalom meghatározás folyadékos módszerrel		
12311	Szintmutatócsöves tároló tartály alapidja	db	6,5
12312	Fokozati díja névleges űrtartalomra vetített 100 literenként	db	0,1
12313	Skálaosztás jelölése	db	0,25
12320	Tároló tartályok 200 m ³ -ig		
12321	Tároló tartály alapidja 200 m ³ -ig	db	7,5
12322	Fokozati díja névleges űrtartalomra vetített m ³ -enként	db	0,7
12330	Tároló tartályok 200 m ³ -tól		
12331	Tároló tartály alapidja 200 m ³ felett	db	145
12332	Fokozati díja névleges űrtartalomra vetített m ³ -enként	db	0,2
12340	Tároló tartály részűrtartalom meghatározás geometriai módszerrel		
12341	Tároló tartályok 500 m ³ -ig	db	25
12342	Tároló tartály alapidja 500 m ³ felett	db	25
12343	Fokozati díja névleges űrtartalomra vetített m ³ -enként	db	0,04
12350	Tároló tartály részűrtartalom meghatározás folyadékos és geometriai módszerrel		
12351	Tároló tartály alapidja	db	75
12352	Fokozati díja névleges űrtartalomra vetített m ³ -enként	db	0,1
12500	Szeszmérők		
12511	Szeszmérő tartozékaival	db	8
12513	Szeszfokoló	db	1,2
<i>13000</i>	<i>13. SŰRŰSÉGMÉRŐK</i>		
13111	Areométer	db	1,2
13112	Piknométer	db	0,3
13114	Folyamatos működésű sűrűségmérő	db	34

A díj számjele	Megnevezés	Díjszámítási alap	Szorozószám
<i>14000</i>	<i>14. GÁZMÉRŐK</i>		
14111	Gázmérő Qmax 6 m ³ /h-ig	db	0,12
14112	Gázmérő Qmax 10 m ³ /h-ig	db	0,3
14113	Gázmérő Qmax 40 m ³ /h-ig	db	1
14114	Gázmérő Qmax 1600 m ³ /h-ig	db	4
14115	Gázmérő Qmax 1600 m ³ /h felett	db	7,5
14116	Gázmérő korrektor	db	15
<i>15000</i>	<i>15. HŐFOGYASZTÁSMÉRŐK</i>		
15111	Hőfogyasztásmérő átfolyásmérője 10 m ³ /h-ig	db	1,5
15113	Hőfogyasztásmérő átfolyásmérője 10 m ³ /h felett	db	3
15115	Számítóegység hőfogyasztásmérőhöz	db	2,5
15116	Hőmérséklet-érzékelőpár hőfogyasztásmérőhöz	db	3
15117	Kompakt hőfogyasztásmérő 5 m ³ /h-ig	db	6
<i>16000</i>	<i>16. ÁRAM- ÉS FESZÜLTSEGVÁLTÓK</i>		
16100	Áramváltók		
16111	0,1 és 0,2 p. o., áramváltó alapidj	db	0,6
16112	0,1 és 0,2 p. o., áramváltó fokozati díj 100 A-ként	db	0,3
16113	Áramváltó áttételvizsgálat, mért értékenként	db	0,3
16121	0,5 p. o. áramváltó egyfokozatú 200 A-ig	db	0,3
16122	0,5 p. o. áramváltó egyfokozatú 1000 A-ig	db	0,9
16123	0,5 p. o. áramváltó egyfokozatú 1000 A felett	db	2
16131	0,5 p. o. áramváltó átköthető 200 A-ig	db	1
16132	0,5 p. o. áramváltó átköthető 1000 A-ig	db	2
16133	0,5 p. o. áramváltó átköthető 1000 A felett	db	4
16200	Feszültségváltók		
16211	0,1 és 0,2 p. o. feszültségváltó alapidj	db	2,4
16212	0,1 és 0,2 p. o. feszültségváltó fokozati díj 10 kV-onként	db	0,3
16213	0,1 és 0,2 p. o. feszültségváltó áttételvizsgálat, mért értékeként	db	0,3
16221	0,5 p. o. feszültségváltó egyfázisú 10 kV-ig	db	0,8
16222	0,5 p. o. feszültségváltó egyfázisú 60 kV-ig	db	1,6
16223	0,5 p. o. feszültségváltó egyfázisú 60 kV felett	db	3
16231	0,5 p. o. feszültségváltó több primer/szekunderkörös 10 kV-ig	db	1,6
16232	0,5 p. o. feszültségváltó több primer/szekunderkörös 60 kV-ig	db	2,5
16233	0,5 p. o. feszültségváltó több primer/szekunderkörös 60 kV felett	db	4
16241	0,5 p. o. feszültségváltó háromfázisú 10 kV-ig	db	1,5
16242	0,5 p. o. feszültségváltó háromfázisú 10 kV felett	db	3
16251	0,5 p. o. feszültségváltó több szekunderkörös háromfázisú 10 kV-ig	db	4
16252	0,5 p. o. feszültségváltó több szekunderkörös háromfázisú 10 kV felett	db	6
<i>17000</i>	<i>17. VILLAMOS FOGYASZTÁSMÉRŐK</i>		
17100	Elektromechanikus fogyasztásmérő 1 pontossági osztályú		

A díj számjele	Megnevezés	Díjszámítási alap	Szorószám
17111	1 p. o. két- vagy háromfázisú fogyasztásmérő	db	1,8
17112	1 p. o. háromfázisú mellékkészülékkel fogyasztásmérő	db	2,4
17200	Elektromechanikus fogyasztásmérő, 2 pontossági osztályú		
17211	2 p. o. egyfázisú fogyasztásmérő	db	0,15
17212	2 p. o. két- vagy háromfázisú fogyasztásmérő	db	0,3
17213	2 p. o. háromfázisú fogyasztásmérő mellékkészülékkel	db	1,5
17300	Mechanikus távszámláló, összegezõ és maximummutató készülékek		
17311	Mechanikus távszámláló alapidíj (egy tarifa és egy csatorna)	db	10,5
17312	Mechanikus távszámláló fokozati díj tarifánként, maximum mutatónként	db	1,8
17400	Elektronikus rendszerű, 0,5 pontossági osztályú fogyasztásmérő		
17411	0,5 p. o. elektronikus fogyasztásmérő alapidíja háromfázisra	db	2,5
17412	Fokozati díj tarifánként, maximum mutatónként, egyéb funkciók száma szerint	db	0,3
17420	Elektronikus rendszerű, 1 pontossági osztályú fogyasztásmérő		
17421	1 p. o. elektronikus fogyasztásmérő alapidíja egyfázisra	db	1,4
17422	1 p. o. elektronikus fogyasztásmérő alapidíja háromfázisra	db	1,8
17423	Fokozati díj tarifánként, maximummutatónként, egyéb funkciók száma szerint	db	0,2
17500	Elektronikus rendszerű, 2 pontossági osztályú fogyasztásmérő		
17511	2 p. o. elektronikus fogyasztásmérő alapidíja egyfázisra	db	0,2
17512	2 p. o. elektronikus fogyasztásmérő alapidíja háromfázisra	db	0,4
17513	Fokozati díj tarifánként, maximummutatónként, egyéb funkciók száma szerint	db	0,1
17600	Elektronikus távszámláló, összegezõ és maximummutató készülékek		
17611	Elektronikus távszámláló 1–3 db	db	3
17612	Elektronikus távszámláló 4–10 db	db	2
17613	Elektronikus távszámláló 10 db felett	db	1
17700	Elektronikus kapcsolóórák		
17711	Elektronikus kapcsolóóra 1–3 db	db	3
17712	Elektronikus kapcsolóóra 4–10 db	db	2
17713	Elektronikus kapcsolóóra 10 db felett	db	1
18000	<i>18. SUGÁRVÉDELMI MÉRŐESZKÖZÖK</i>		
18100	Dózismérők		
18111	dózismérő 1 Sv/h feletti méréshatárral	db	11
18112	dózismérő 1 Sv/h alatti méréshatárral	db	16
18113	orvosi dózismérők detektoronként és sug. minőségenként	db	16
18200	Szennyezettségmérők		
18211	Szennyezettségmérő két radionukliddal	db	9
18212	Szennyezettségmérő kettőnél több radionukliddal	db	14
19000	<i>19. ZAJSZINTMÉRŐK</i>		
19111	Zajszintmérő	db	17
19112	Integráló zajszintmérő	db	34

A díj számjele	Megnevezés	Díjszámítási alap	Szorozószám
20000	<i>20. SZERENCSEJÁTÉK CÉLJÁRA SZOLGÁLÓ ESZKÖZÖK</i>		
20110	Pénznyerő automata I.		
20111	Pénznyerő automata I.	db	14
20112	Többjátékhelyes pénznyerő automata I. további játékhelyenként	db	7
20120	Pénznyerő automata II.		
20121	Pénznyerő automata II.	db	10
20122	Többjátékhelyes pénznyerő automata II. további játékhelyenként	db	5
20130	Kaszinó eszközök		
20131	Kaszinó automata	db	15
20132	Rulettkerék	db	40
20141	Részleges hitelesítés (IEK-, programhordozó javítása vagy számlálócseré esetén)	db	7
20151	Üzemen kívül helyezett automata IEK-ének kiolvasása, dokumentálás	db	4
20160	Játékautomata		
20161	Játékautomata hitelesítés	db	3
20162	Többjátékhelyes játékautomata további játékhelyenként	db	1
20171	Jegyzőkönyv felvétel IEK-, programhordozó javítása vagy számlálócseré esetén	db	5
20211	Többjátékhelyes automaták összeplombálása, központi kreditkulcsos rendszer vagy jackpot rendszer hitelesítés	db	6
20212	Programhordozó hitelesítés	db	1
20213	Bizonyítvány módosítás (záradékolás)	db	1
20214	Gyártói eredetiség igazolás kiadása	db	1
21000	<i>21. IDŐRÁFORDÍTÁS ALAPJÁN SZÁMÍTOTT DÍJAK</i>		
21111	Típusvizsgálat	óra	4
21211	Használati etalon hitelesítés	óra	4
21311	Használati mérőeszköz egyedi hitelesítés	óra	4
21411	Használati mérőeszköz ellenőrző vizsgálat	óra	4
21511	Hitelesítést helyettesítő mérőeszköz-minősítésre történő feljogosítási eljárás	óra	3
21521	Hitelesítő laboratóriummá nyilvánítási eljárás	óra	3
21531	Helyszíni szemle, helyszíni lezárás	óra	4
21541	Egyéb engedélyezési eljárás	óra	3
21551	Közreműködésre feljogosító eljárás	óra	3
22000	<i>22. PÓTDÍJAK</i>		
22111	Gépkocsihasználat Budapest közigazgatási területén belül (megkezdett nap)	db	2
22112	Gépkocsihasználat a mérésügyi szervezet székhelyén, a város közigazgatási területén belül (megkezdett nap)	db	1
22113	Gépkocsihasználat közigazgatási régióon belül (megkezdett nap)	db	2
22114	Gépkocsihasználat közigazgatási régióon kívül (megkezdett nap)	db	5
22211	Hitelesítési bizonyítvány kiadása (a kötelezően elő nem írt esetekben)	db	0,1

**A honvédelmi miniszter
35/2005. (IX. 15.) HM
rendelete**

a Magyar Honvédség, valamint a miniszter közvetlen irányítása (felügyelete) alá tartozó szervezetek hivatásos és szerződéses állományának beosztási kategóriába történő részletes besorolásáról, illetve az ezen beosztásokban elérhető rendfokozatokról szóló 30/2001. (XII. 27.) HM rendelet, valamint a katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendelet módosításáról

A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 287. §-a (2) bekezdésének *b)* és *e)* pontjaiban kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

A Magyar Honvédség, valamint a miniszter közvetlen irányítása (felügyelete) alá tartozó szervezetek hivatásos és szerződéses állományának beosztási kategóriába történő részletes besorolásáról, illetve az ezen beosztásokban elérhető rendfokozatokról szóló 30/2001. (XII. 27.) HM rendelet módosítása

1. §

(1) A Magyar Honvédség, valamint a miniszter közvetlen irányítása (felügyelete) alá tartozó szervezetek hivatásos és szerződéses állományának beosztási kategóriába történő részletes besorolásáról, illetve az ezen beosztásokban elérhető rendfokozatokról szóló 30/2001. (XII. 27.) HM rendelet (a továbbiakban: BR.) 1. számú mellékletének *A)* pontjában a „HM, HM szervezetek” címet követő táblázat „V.” besorolási kategória „alezredes” rendfokozati sor a „HM” oszlopban „váltásparancsnok” beosztási megnevezéssel egészül ki.

(2) A BR. 1. számú mellékletének *B)* pontjában a „3. Fegyvernemek, szolgálati ágak II.” címet követő táblázat a „mérnök-műszaki, repülő, helikopter üzembentartó” című oszlopban

a) a „IV.” besorolási kategória „őrnagy” rendfokozati sor a „repülőeszköz javító központ, központparancsnok”, „repülőeszköz javító század, századparancsnok”,

b) a „III.” besorolási kategória „százados” rendfokozati sor a „repülőeszköz javító központ, parancsnok-helyettes, műhelyparancsnok”, „repülőeszköz javító század, parancsnok-helyettes, műhelyparancsnok” beosztási megnevezésekkel egészül ki.

(3) A BR. 1. számú mellékletének *B)* pontjában az „5. Híradó-informatika-elektronika-távközlés” cím és az azt követő táblázat helyébe ezen rendelet *1. számú melléklete* lép.

2. §

A BR. 2. számú mellékletének *B)* pontjában az „5. Híradó-informatika-elektronika-távközlés” cím és az azt követő táblázat helyébe ezen rendelet *2. számú melléklete* lép.

3. §

(1) A BR. 4. számú mellékletében az „I. BESOROLÁSI OSZTÁLY” címet követő táblázat „ZMNE” című oszlopban az „alezredes” rendfokozati sor a „vezető jogtanácsos” beosztási megnevezéssel egészül ki.

(2) A BR. 4. számú mellékletében az „I. BESOROLÁSI OSZTÁLY” címet követő táblázat „Katonai szervezetek” megnevezésű oszlopban a „főhadnagy” rendfokozati sor a „rep-mérnök-műszaki z. műhelyparancsnok, üzemeltető mérnök”, „MH ello. kp.-ok ellátó tiszt” beosztási megnevezésekkel egészül ki.

(3) A BR. 4. számú mellékletében a „II. BESOROLÁSI OSZTÁLY” címet követő táblázat „Katonai szervezetek” megnevezésű oszlopban

a) a „törzsszázlós” rendfokozati sor a „BKEO kidolgozó”, „híradó beosztott (HVKF híradó biztosítók)”, „szolgálatvezető”, „kottatáros”,

b) a „zászlós” rendfokozati sor a „szólamvezető”, „rep-mérnök-műszaki z. ellenőr tiszthelyettes”,

c) a „főtörzsőrmester” rendfokozati sor a „NATO futár”, „NATO futárkísérő”, „NATO futár gépkocsivezető”

beosztási megnevezésekkel egészül ki.

4. §

A BR. 7. számú mellékletében a „Rövidítések jegyzéke” című táblázat a „BKEO Bélyegzőkészítő és ellátó osztály” szövegrésszel egészül ki.

A katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendelet módosítása

5. §

(1) A katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendelet (a továbbiakban: IR.) 2. számú mellékletének *A)* pontjában a „HM, HM szervezetek” címet követő táblázat a „16%” sor a „HM” oszlopban „váltásparancsnok” beosztási megnevezéssel egészül ki.

(2) Az IR. 2. számú mellékletének *B)* pontjában a „3. Fegyvernemek, szolgálati ágak II.” címet követő táblázat

zat a „mérnök-műszaki, repülő, helikopter üzemeltető” című oszlopban

a) a „14%” sor a „repülőeszköz javító központ központparancsnok”, „repülőeszköz javító század századparancsnok”,

b) a „12%” sor „repülőeszköz javító központ, parancsnok-helyettes, műhelyparancsnok”, „repülőeszköz javító század, parancsnok-helyettes, műhelyparancsnok” beosztási megnevezésekkel egészül ki.

(3) Az IR. 2. számú mellékletének B) pontjában az „5. Híradó-informatika-elektronika-távközlés” cím és az azt követő táblázat helyébe ezen rendelet 3. számú melléklete lép.

6. §

Az IR. 2. számú mellékletének D) pontjában a „Speciális előmeneteli rend alá tartozó munkakörök” címet követő

táblázat „Katonai szervezetek” című oszlopban a „10%” sor a „rep-mérnök-műszaki z. műhelyparancsnok” beosztási megnevezéssel egészül ki.

Záró rendelkezések

7. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályát veszti a BR. 2. számú mellékletének B) pontjában a „6. Egyéb szervek, zenészek” címet követő táblázat a „Zenész” című oszlopban a „IX.” besorolási kategória „törzsszászlós” rendfokozati sorban a „szolgálatvezető, kottatáros”, a „VIII.” besorolási kategória „zászlós” rendfokozati sorban a „szólamvezető” beosztási megnevezés.

Juhász Ferenc s. k.,
honvédelmi miniszter

1. számú melléklet a 35/2005. (IX. 15.) HM rendelethez

„5. Híradó-informatika-elektronikus információvédelem

Besorolási kategória	Rendfokozat	MH Híradó Parancsnokság	Híradó	Informatika
VII.	dandár-tábornok	parancsnok		
VI.	ezredes	parancsnok-helyettes, törzsfőnök (pk.h.)		
V.	alezredes	vezető szervek főnökei, zászlóalj és főközpont parancsnok, alosztályvezető	ÖÁZ parancsnok, vezető szervek főnökei, zászlóaljparancsnok	informatikai központparancsnok (SZFP, LEP)
IV.	őrnagy	vezetőszerv főnök helyettes, részlegvezető, alosztályvezető-helyettes, főtiszt, zászlóalj és főközpont (zászlóalj szintű szervezet) parancsnok-helyettes, törzsfőnök (pk.h.), főfelügyelet parancsnok, kiemelt rendszermérnök	ÖÁZ és kötelék zászlóaljparancsnok-helyettes és törzsfőnök (pk.h.), ÖÁZ integrációs főnök, ÖÁZ részlegvezető	informatikai központ részlegvezető (SZFP, LEP)

Besorolási kategória	Rendfokozat	MH Híradó Parancsnokság	Híradó	Informatika
III.	százados	részlegvezető-helyettes, beosztott tisz, központ parancsnok-helyettes, főfelügyelet parancsnok-helyettes, felügyelet parancsnok, alközpont parancsnok, századparancsnok, főfelügyelet ügyeletesek, rendszermérnök, információ biztonsági tisz	ÖÁZ részlegvezető-helyettes, kötelék zászlóalj beosztott tisz, századparancsnok, területi hírközpont (HK) parancsnok, híradó zászlóalj információvédelmi központ parancsnok és távközlési részlegvezető	
II.	főhadnagy	zászlóalj szintű vezető szerv részlegbe beosztott tisz, alegység szintű szervezet részlegvezető, alközpont parancsnok-helyettes, alközpont beosztott tisz, századparancsnok-helyettes, 3 vagy több feltöltött azonos rendeltetésű szakasz 1. szakaszparancsnok, üzemeltető mérnök	ÖÁZ részleg beosztott tisz; területi HK parancsnok-helyettes, századparancsnok-helyettes, 3 vagy több feltöltött azonos rendeltetésű szakaszból álló század 1. szakaszparancsnok, híradó zászlóalj info. védelmi központ parancsnok-helyettes és rejtjelző (rjt.) részlegvezető; távközlési részleg beosztott tisz, beosztott tiszttel rendelkező központparancsnok	
I.	hadnagy	híradó-informatikai ügyeletes (Regionális Hálózat-felügyelet), alegység szintű szervezet részlegvezető-helyettes, szakaszparancsnok, részleg beosztott tisz, tábori informatikai központ parancsnok, híradó tisz, informatikai tisz	szakaszparancsnok, központparancsnok	

2. számú melléklet a 35/2005. (IX. 15.) HM rendelethez

„5. Híradó-informatika-elektronikus információvédelem

Besorolási kategória	Rendfokozat	MH Híradó Parancsnokság	Híradó	Informatika
X.	főtörzszászlós	vezénylő zászlós		
IX.	törzszászlós	parancsnok segítő, üzgvyiteli részleg vezető, vezetőség 1. számú beosztott, zászlóalj és főközpont ve- zénylő zászlós, vezető dokumentációkezelő	zászlóalj vezénylő zászlós, ÖÁZ üzgvyiteli részlegvezető	
VIII.	zászlós	vezetőség üzgvyiteli részleg üzgvykezelő, vezetőség 2. számú beosz- tott, század vezénylő zászlós, zászlóalj és főközpont törzs beosztott, alosztály beosztott tiszt- helyettes, központ parancsnokság beosztott, csoportparancsnok, hálózat-felüzgvyelő, rendszertergvyikus, rendszeradminisztrátor, információvédelmi üzgvyetes, informatikai biztongsági üzgvy- letes, dokumentációkezelő	század vezénylő zászlós, zászlóalj törzs beosztott, kihelyezett állomással rendelkező HK parancsnok, kihelyezett adócsoport- vezető, ÖÁZ üzgvyiteli részleg üzgvykezelő, THK információvédelmi csoportparancsnok	
VII.	főtörzs- örmester	szakasz tiszthelyettes, század törzs beosztott tiszt- helyettes, csoportparancsnok helyettes, alcsoport parancsnok, alközpont beosztott tiszt- helyettes, részleg beosztott, 3 feltöltött azonos rendeltetésű raj- vagy állo- más 1. rajparancsnok, információvédelmi állomás- parancsnok, mestertekgvyikus, NATO futár, NATO futárkísérő, üzgvykezelő-gépíró	szakasz tiszthelyettes, század törzs beosztott tiszthelyettes, 3 vagy több tiszthelyettes állomásparancsnokkal rendelkező feltöltött azonos rendeltetésű kiemelt állomásparancsnok közül az 1. kiemelt állomás- parancsnok, információvédelmi központ- ba beosztott tiszthelyettes, kihelyezett állomás-, átjátszópont-, HK parancsnok kihelyezett adócsoportvezető-helyettes, üzgvykezelő-gépíró, információvédelmi állomás parancsnok	üzgvykezelő-gépíró

Besorolási kategória	Rendfokozat	MH Híradó Parancsnokság	Híradó	Informatika
VI.	törzsőrmester	raj- és állomásparancsnok, alcsoport parancsnok-helyettes, csoport beosztott tiszt-helyettes, főtechnikus, főtávírász, futár, feldolgozó	raj, kiemelt központ, állomásparancsnok, információvédelmi központ részlegparancsnok	
V.	őrmester	raj- és állomásparancsnok helyettes, technikus, alcsoport és raj beosztott tiszt-helyettes, főkezelő, energetikus, áramforrás központ parancsnok	rajparancsnok-helyettes, központ-parancsnok; állomásparancsnok, részlegparancsnok; raj, kiemelt központ, kiemelt állomás főkezelő; futár, technikus	
IV.	szakasz-vezető			
III.	tizedes			
II.	őrvezető			
I.	honvéd	próbaidőt töltő katona		

”

3. számú melléklet a 35/2005. (IX. 15.) HM rendelethez

„5. Híradó-informatika-elektronikus információvédelem

Vezetői pótlék mértéke (%)	MH Híradó Parancsnokság	Híradó	Informatika
30	parancsnok		
20	parancsnok-helyettes, törzsfőnök (pk.h.)		
16	vezető szervek főnökei, zászlóalj és főközpont parancsnok, alosztályvezető	ÖÁZ parancsnok, vezető szervek főnökei, zászlóaljparancsnok	informatikai központparancsnok (SZFP, LEP)
14	vezetőszerv főnök helyettes, részlegvezető, alosztályvezető-helyettes, zászlóalj és főközpont (zászlóalj szintű szervezet) parancsnok-helyettes, törzsfőnök (pk.h.), főfelügyelet parancsnok	ÖÁZ és kötelék zászlóalj parancsnok helyettes és törzsfőnök (pk.h.), ÖÁZ integrációs főnök ÖÁZ részlegvezető	informatikai központ részlegvezető (SZFP, LEP)

Vezetői pótlék mértéke (%)	MH Híradó Parancsnokság	Híradó	Informatika
12	részlegvezető helyettes, központ parancsnok-helyettes, főfelügyelet parancsnok-helyettes, felügyelet parancsnok, alközpont parancsnok, századparancsnok	ÖÁZ részlegvezető-helyettes, századparancsnok, területi hírközpont (HK) parancsnok, híradó zászlóalj információvédelmi központ parancsnok és távközlési részlegvezető	
10	alegység szintű szervezet észlegvezető, alközpont parancsnok-helyettes, századparancsnok-helyettes, 3 vagy több feltöltött azonos rendeltetésű szakasz 1. szakasz-parancsnok	területi HK parancsnok-helyettes, századparancsnok-helyettes, 3 vagy több feltöltött azonos rendeltetésű szakaszból álló század 1. szakasz-parancsnok, híradó zászlóalj információ-védelmi központ parancsnok-helyettes és rejtjelző (rjt.) részlegvezető; beosztott tiszttel rendelkező központ-parancsnok	
5	alegység szintű szervezet részlegvezető helyettes, szakaszparancsnok, tábori informatikai központ parancsnok	szakaszparancsnok, központparancsnok	

„

**Az igazságügy-miniszter
17/2005. (IX. 15.) IM
rendelete**

**a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú
tagjainak szolgálati viszonyáról szóló
14/1997. (IV. 22.) IM rendelet módosításáról**

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 342. §-a (2) bekezdésének *b)*, *c)*, *f)* és *h)* pontjaiban kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 14/1997. (IV. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 4. §-ának (5) bekezdése az alábbi *i)* ponttal egészül ki:

(A rendezett személyi anyagnak az alábbiakat kell tartalmaznia:)

„*i)* a fizikai alkalmasságot bizonyító okiratot.”

2. §

Az R. 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Hszt. 44. §-a (1) bekezdésének *a)*, *i)* és *j)* pontjai szerint a rendelkezési állományban lévő ht. állomány tagjának szolgálati viszonyával összefüggő szabályokat a Vhr. határozza meg.”

3. §

Az R. 27. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a ht. állomány tagja az előírt iskolai végzettséggel (szakképesítéssel) nem rendelkezik, és ez alól felmentést sem kapott [Vhr. 27/A. § (4) bek.], köteles azt az iskolai végzettség (szakképesítés) megszerzéséhez szükséges képzési idő alatt a Hszt. 336. §-ának (2) bekezdése szerint megszerezni. Ezt a kötelezettséget a besorolásnál elő kell írni.”

4. §

Az R. 34/A. § alcíme és rendelkezése helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Teljesítményértékelés

[A Hszt. 101. §-ának (4) bekezdéséhez és a 245/F. §-ához]

34/A. § (1) A hivatásos állomány munkateljesítményének évenkénti értékelését az állományilletékes parancsnok által meghatározott célok és teljesítménykövetelmények figyelembevételével a tárgyév december 10-éig a szolgálati előjáró két példányban írásban készíti el, és felterjeszti az állományilletékes parancsnokhoz, aki azt jóváhagyása esetén az erről szóló záradékkal látja el.

(2) A ht. állomány tagjáról készült teljesítményértékelés egy példányát az érintettnek át kell adni, másik példányát a személyi anyagba kell elhelyezni. A teljesítményértékelés megállapításait az állományilletékes parancsnok a soron következő minősítés vagy szolgálati jellemzés elkészítésekor köteles figyelembe venni.

(3) Az írásbeli értékelés átadására biztosított szóbeli megbeszélésen részt kell vennie a szolgálati előjárónak, és az értékelt kérésére a személyügyi szerv képviselőjének.

(4) A végzett tevékenység értékelésének végkövetkeztetése a Hszt. 101. §-ának (4) bekezdése szerinti illetményeltérítés alapfeltétele, ugyanakkor az értékelés ténye nem jelenti alanyi jogon az illetmény kedvező irányú megváltoztatását, illetve a nem kielégítő színvonalú munkavégzés sem vonja maga után kötelezően az illetmény kedvezőtlen irányú megváltoztatását.”

5. §

(1) Az R. 40. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. § (1) A ht. állomány tagjának személyi anyagát a szolgálati helye szerinti személyügyi szervnél az e célra rendszeresített személyügyi anyaggyűjtőben kell kezelni, nyilvántartani és tárolni (alapnyilvántartás).”

(2) Az R. 40. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az országos parancsnokság központi személyügyi szerve tartja nyilván és kezeli:)

„c) a bv. gazdálkodó szervezet vezetőjének és a”
(személyi anyagát.)

6. §

Az R. 43. § feletti alcím és a § rendelkezése helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A szolgálati idő megállapítása, módosítása, igazolása
(A Hszt. 326–331. §-aihoz)

43. § (1) A hivatásos állományba történő kinevezéskor meg kell állapítani a Hszt. 326. §-ának (1) bekezdésében meghatározott szempontból beszámítható szolgálati viszony, illetve a szolgálati idő kezdetét, és azt a kinevezési parancsban rögzíteni kell.

(2) A Hszt. 328. §-ának (1) és (4) bekezdése szerint szolgálati viszonynak minősülő időket, függetlenül a közöttük lévő kiesés időtartamától egybe kell számítani. A beszámítható időket napokban kell összeadni, és az évekre történő átszámításnál 365 napot kell egy évnek tekinteni. A fennmaradó töredékidőket hónap, nap pontos megjelölésével kell kiszámítani.

(3) A szolgálati viszonyban eltöltött idő Hszt. 329. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott 1,2-szeres számítására a Vhr.-ben rögzített és e rendelet 2. számú mellékletében tételesen felsorolt szolgálati beosztások el látása esetén kerülhet sor.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott beosztásban töltött időket folyamatosan nyilván kell tartani, évente rögzíteni kell, és a szolgálati viszony kezdetét újólal parancsban meg kell állapítani.

(5) Minden év végén a szolgálati viszony kezdő időpontját a kedvezményesen számított szolgálati idő alapján újból meg kell állapítani. Az így kialakított időpont a szolgálati viszonyban töltött idő új kezdete.”

7. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 40. §-ának (9) bekezdése, a 41. §-a (3) bekezdésének utolsó mondata, a 44. §-a és annak alcíme, valamint a 3. számú melléklete hatályát veszti.

Dr. Petrétei József s. k.,
igazságügy-miniszter

Az igazságügy-miniszter
18/2005. (IX. 15.) IM
rendelete

a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjai illetményének és illetményjellegű juttatásainak megállapításáról és folyósításáról szóló
15/1997. (IV. 22.) IM rendelet módosításáról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény

(a továbbiakban: Hszt.) 342. §-a (2) bekezdésének *e*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjai illetményének és illetményjellegű juttatásainak megállapításáról és folyósításáról és folyósításáról a következőket rendelem el:

1. §

A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjai illetményének és illetményjellegű juttatásainak megállapításáról és folyósításáról szóló 15/1997. (IV. 22.) IM rendelet 14. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„14. § Ha a ht. állomány tagjának a külön juttatás kifizetésekor a Hszt. 107. §-ának (1) bekezdése alapján csökkentett illetmény jár, a külön juttatás összegét a teljes illetménye alapján kell kiszámítani.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Dr. Petréttei József s. k.,
igazságügy-miniszter

Az igazságügy-miniszter 19/2005. (IX. 15.) IM rendelete

a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjai nyugellátásának eljárási rendjéről szóló 16/1997. (IV. 22.) IM rendelet módosításáról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 342. §-a (2) bekezdésének *m*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjai nyugellátásának eljárási rendjéről a következőket rendelem el:

1. §

A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjai nyugellátásának eljárási rendjéről szóló 16/1997. (IV. 22.) IM rendelet 18. §-ának (1) bekezdése az alábbi g) ponttal egészül ki:

[a nyugdíjmegállapító szerv hivatalból (kérelem nélkül) hoz határozatot:]

„g) a 25 éves nyugdíjjogosultság szempontjából tényleges szolgálati idő betöltésekor a Hszt. 182. § (8) bekezdése szerinti nyugdíj összegének rögzítéséről.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Dr. Petréttei József s. k.,
igazságügy-miniszter

Az igazságügy-miniszter 20/2005. (IX. 15.) IM rendelete

a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjaira vonatkozó egyes munkáltatói jogkörök gyakorlásáról szóló 9/2004. (III. 30.) IM rendelet módosításáról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 342. §-a (2) bekezdésének *l*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjaira vonatkozó egyes munkáltatói jogkörök gyakorlásáról a következőket rendelem el:

1. §

A büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományú tagjaira vonatkozó egyes munkáltatói jogkörök gyakorlásáról szóló 9/2004. (III. 30.) IM rendelet mellékletének 1.3. pontjában a „főtiszt, tiszt, zászlós, tiszthelyettes” szövegrész helyébe a „zászlós, tiszthelyettes” szövegrész lép.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Petréttei József s. k.,
igazságügy-miniszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 32/2005. (IX. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok és bírói kezdeményezés tárgyában – *dr. Kiss László és dr. Kukorelli István* alkotmánybírák különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 68. §-ának „, amennyiben január 1-jén közalkalmazotti jogviszonyban áll, kivéve ha:

- 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságon van,
- gyermekgondozási segélyben, illetve
- gyermekgondozási díjban részesül” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azt – hatálybalépésére visszaható hatállyal – megsemmisíti.

A 68. § a következő szöveggel marad hatályban:

„68. § A közalkalmazott minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi illetményére jogosult.

A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó illetmény.”

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvénynek a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetésének 2002. évi végrehajtásáról szóló 2003. évi XCV. törvény 36. §-ával módosított, 2004. december 31-ig hatályban volt 109. §-ában az „, amennyiben január 1-jén szolgálati viszonyban áll” szövegrész alkotmányellenes.

Az alkotmányellenes rendelkezés a Csongrád Megyei Bíróság előtt 2.Pf.22315/2004. szám alatt folyamatban lévő eljárásban nem alkalmazható.

3. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 109. §-ának

„, amennyiben január 1-jén szolgálati viszonyban áll, kivéve ha

- 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságon van,
- gyermekgondozási segélyben, illetve
- gyermekgondozási díjban részesül” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azt – hatálybalépésére visszaható hatállyal – megsemmisíti.

A 109. § a következő szöveggel marad hatályban:

„109. § A hivatásos állomány tagja minden naptári évben egyhavi távolléti díjnak megfelelő összegű külön jutatásra jogosult.

A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó távolléti díj.”

4. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/V. §-ának „január 1-jén” és „, kivéve ha:

- 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságon van,
- gyermekgondozási segélyben, illetve
- gyermekgondozási díjban részesül” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azt – hatálybalépésére visszaható hatállyal – megsemmisíti.

A 193/V. § a következő szöveggel marad hatályban:

„193/V. § A munkavállaló minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi személyi alapbérére jogosult, amennyiben az adott közigazgatási szervnél munkaviszonyban áll.

A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó személyi alapbér.”

5. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 49. §-ának „, amennyiben január 1-jén közsolgálati jogviszonyban áll, kivéve ha:

- 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságon van,
- gyermekgondozási segélyben, illetve
- gyermekgondozási díjban részesül” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azt – hatálybalépésére visszaható hatállyal – megsemmisíti.

A 49. § a következő szöveggel marad hatályban:

„49. § A köztisztviselő minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi illetményére jogosult.

A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó illetmény.”

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Egy magánszemély indítványozó 2004. december 22-én, 2005. február 9-én és március 7-én benyújtott indítványában a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) – a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetésének 2002. évi végrehajtásáról szóló 2003. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Tv.) 30. § (1) bekezdésével módosított, 2004. február 1-jétől hatályos – 68. §-a alkotmányellenességének megállapítását kérte.

Érvelésének lényege szerint a Kjt.-nek ez a szabálya az Alkotmány 70/B. § (2) bekezdését sérti, mert a nyugdíjba vonulókat érdemtelenül hátrányos helyzetbe hozza, a 2004. második félévében felmentett közalkalmazottakat jogtalanul zárja ki a 13. havi illetményből. Utalt arra, hogy a 13. havi illetmény munkabérnek számít, „ennek kiszámításához nem időpontot, hanem időtartamot kellene törvényben feltételként kikötni”.

2. A Csongrád Megyei Bíróság az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. §-a alapján az előtte 2.Pf.22315/2004. szám alatt folyamatban lévő eljárást felfüggesztve fordult az Alkotmánybírósághoz.

Kérte a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) – a Tv. 36. §-ával módosított – 109. §-a alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését.

Kezdeményezte a Hszt.-nek a Magyar Köztársaság 2005. évi költségvetéséről szóló 2004. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Tvm.) 94. §-ával módosított 109. §-a alkotmányellenességének vizsgálatát is.

Azzal érvelt, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés nem ad lehetőséget az időarányos juttatásra, az egyhavi külön juttatásra való jogosultságot illetően méltánytalan és visszás helyzeteket eredményezhet, illetve eredményez. Nem derül ki egyértelműen a jogszabályból, hogy a jogalkotó melyik év januárjára gondolt, a tárgyév vagy a kifizetés évének januárjára. Kirívó példaként említette, hogy értelmezése szerint a jogszabály alapján nem jár juttatás annak, aki a 2004-es évet végigszolgált, de szolgálati viszonya 2004. december 31-ével megszűnt, jár viszont annak, akinek szolgálati viszonya mindössze néhány napig (pl. 2004. december 31. és 2005. január 2. között) állt fenn.

Állította, hogy az ilyen szabályozás sérti az egyenlő munkáért egyenlő bér alapelvét [Alkotmány 70/B. § (2) bekezdés], a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai egy csoportja tekintetében diszkriminatív, s így az Alkotmány 70/A. §-ába ütközik. Hivatkozott arra, hogy a külön juttatás munkabérnek minősül. Azok, akik a tárgyévben teljesítik szolgálati viszonyból fakadó kötelezettsé-

geiket, de a tárgyévet követő év január 1-jén már nem állnak szolgálati viszonyban, kevesebb munkabérben részesülnek azzal szemben, akinek szolgálati viszonya a tárgyévet követő hónap első napján is fennáll. A jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között, indokolatlanul hátrányos helyzetbe hozva a január 1-jén jogviszonyban nem állókat azokkal szemben, akiknek jogviszonya az év első napján fennáll.

3. Öt munkavállalói érdekképviseleti és érdekvédelmi szervezet részben a Tv. 28. §-a, illetve a Tv. 29. §-a és 30. § (1) bekezdése, továbbá 36. §-a alkotmányellenessége vizsgálatát és visszamenőleges hatályú megsemmisítését kérte.

A Tv. 28. §-a a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 193/V. §-át, a Tv. 29. §-a a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 49. §-át, a 30. § (1) bekezdése a Kjt. 68. §-át, a 36. § a Hszt. 109. §-át módosította.

Az indítványozók szerint a támadott rendelkezések tartalma és megfogalmazása ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvével. Az egyhavi külön juttatásra való jogosultság szerzett jognak minősül, amelyet nem lehet egyik napról a másikra lényegesen megváltoztatni. Utaltak arra, hogy a juttatás mint jogosultság a köz érdekében végzett munkából fakadó minőségen alapul, ezáltal alkotmányos védelmet élvez. Azzal is érveltek, hogy a támadott szabály sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát [Alkotmány 70/A. § (1) bekezdés] és „az egyenlő munkáért egyenlő bért” elvét [Alkotmány 70/B. § (2) bekezdés], mert a jogszabály nyelvtani értelmezése szerint a juttatás csak azoknak jár, akik 2005. január 1-jén jogviszonyban állnak.

Állították, hogy a január 1-jén fennálló jogviszony, mint feltétel, többes értelmezésre ad lehetőséget, ez az Alkotmány 2. § (1) bekezdését sérti. Megemlítették, hogy egy peres ügyben az eljáró bíróság arra az értelmezésre jutott, hogy a 2004. évre vonatkozó egyhavi külön juttatásnak csak az 1/12 részére van jogosultság.

Indítványaikat az indítványok benyújtását követően, a részben megváltozott hatályos szabályozás tekintetében tartották fenn, az eredeti indokokkal.

Hivatkoztak arra is, hogy a támadott szabályozás nem határozza meg azt, hogy a január 1-jei közszolgálati jogviszonyban állást melyik év vonatkozásában kell teljesíteni. Az új hatályos rendelkezés nem értelmezhető és ezért jogszerűen nem alkalmazható. Ebből eredően van olyan értelmezés, hogy a 2004. évre járó 13. havi járandóságot a költségvetés mintegy elkobozta.

4. Egy további munkavállalói érdekképviseleti és érdekvédelmi szervezet a Kjt. 68. §-ának a 2004. február 1-jétől módosított, valamint a hatályos rendelkezései alkotmányellenességének megállapítását kezdeményezte.

Véleménye szerint a módosítás szövege nélkülözi az egyértelműség és a világosság alapvető követelményét, ez a jogbiztonság [Alkotmány 2. § (1) bekezdése] követelményét sérti. Hivatkozik arra, hogy annak a közalkalmazottnak, aki 2004. január 1-jétől december 31-ig jogviszonyban állt, de jogviszonya az év utolsó napján megszűnt, a jogszabály alapján sem „nulladik” havi, sem egyéb egyhavi illetményt nem fizettek ki. Ezzel szemben ha egy közalkalmazott kinevezésére 2005. január 1-jén került sor, úgy részére még január hónapban egyhavi külön juttatást fizetnek ki. Ezzel véleménye szerint sérül az Alkotmány 70/B. § (2) bekezdése.

5. Egy másik indítványozó szerint a Kjt. 68. §-a diszkriminálja [Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése] azokat a közalkalmazottakat, akiknek jogviszonya felmentéssel azért szűnt meg 2004. év végén, mert nyugdíjasnak minősültek.

6. Egy további indítványozó szintén a Kjt. 68. §-ának vizsgálatát kezdeményezte. Előadta, hogy a Tv. előkészítése során mellőzték a szakszervezetek és az érdekképviselők álláspontjának kikérését, ezzel sérültek az Alkotmány 4. §-ában és 19. § (2) bekezdésében foglaltak. A törvény előkészítésekor véleménye szerint megsértették a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 19–20. §-ai, 24. § (1) bekezdése, 25. § (2) bekezdése, 27. § c) pontja és 40. § (1) bekezdése rendelkezéseit; a hatálybalépés módja, a kifizetés szabályainak és időpontjának meghatározása sértheti a Jat. 12. § (2) és (3) bekezdését.

Utalt arra, hogy a támadott szabály indokolatlan és méltánytalan megkülönböztetést tartalmaz, a módosítás több százezer közalkalmazottat fosztott meg megszerzett jogától, egyhavi illetmény juttatásától.

7. A Tv. 28. §-a az Mt. 193/V. §-át, a Tv. 29. §-a a Ktv. 49. §-át, a 30. § (1) bekezdése a Kjt. 68. §-át, a 36. § a Hszt. 109. §-át módosította.

Az Mt., a Ktv., a Kjt. és a Hszt. ugyanezen szabályait kiegészítette a Tvm. 85. §-a, 86. § (10) bekezdése, 87. § (2) bekezdése és 94. §-a.

A jelen ügyben az egyik indítvány bírói kezdeményezése, ezért az Alkotmánybíróság a Hszt.-nek a Tv. 36. §-ával módosított, 2004. december 31-ig hatályban volt 109. §-át is vizsgálta.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata, hogy a vizsgálatot a régi helyébe lépő új szabályozás tekintetében akkor folytatja le, ha az tartalmilag a korábbival, alkotmányjogi szempontból azonos és ezáltal azonos a vizsgálandó alkotmányosság problémája.

A jelen esetben azt lehet megállapítani, hogy – miként azt az indítványozók maguk is kifejezetten állították – a Tvm. szabályainak hatálybalépésével, az eredetileg támadott szabályok bizonyos mértékű kiegészülésével az indítványokban eredetileg felvetett alkotmányossági probléma az új szabályokban azonos maradt, ezért az Alkotmány-

bíróság a vizsgálatot az indítványozók kérelmére az Mt., a Ktv., a Kjt. és a Hszt. hatályban lévő, a Tvm. 85. §-a, 86. § (10) bekezdése, 87. § (2) bekezdése és 94. §-a által 2005. január 1-jétől megállapított szabályai tekintetében folytatta le.

II.

1. Az Alkotmány hivatkozott szabályai szerint:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. (...)

4. § A szakszervezetek és más érdekképviselők védik és képviselik a munkavállalók, a szövetkezeti tagok és a vállalkozók érdekeit. (...)

19. § (1) A Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerve az Országgyűlés.

(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit. (...)

70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül. (...)

70/B. § (...)

(2) Az egyenlő munkáért mindenkinek, bármilyen megkülönböztetés nélkül, egyenlő bérhez van joga.

(3) Minden dolgozónak joga van olyan jövedelemhez, amely megfelel végzett munkája mennyiségének és minőségének.”

2. A Tv. érintett rendelkezései a következők:

„28. § A Munka Törvénykönyvéről szóló – módosított – 1992. évi XXII. törvény 193/V. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

‘193/V. § A munkavállaló minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi személyi alapbérére jogosult, amennyiben az adott közigazgatási szervnél január 1-jén munkaviszonyban áll. A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó személyi alapbér.’ (...)

29. § A köztisztviselők jogállásáról szóló – módosított – 1992. évi XXIII. törvény 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

‘49. § A köztisztviselő minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi illetményére jogosult, amennyiben január 1-jén közszolgálati jogviszonyban áll. A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó illetmény.’ (...)

30. § (1) A közalkalmazottak jogállásáról szóló – módosított – 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 68. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

‘68. § A közalkalmazott minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi illetményére jogosult, amennyiben január 1-jén közalkalmazotti jogviszonyban áll. A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó illetmény.’ (...)

36. § A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló – módosított – 1996. évi XLIII. törvény 109. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

‘109. § A hivatásos állomány tagja minden naptári évben egyhavi távolléti díjnak megfelelő összegű külön juttatásra jogosult, amennyiben január 1-jén szolgálati viszonyban áll. A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó távolléti díj.’ ”

3. A vizsgált, a Tvm. 85. §-a, 86. § (10) bekezdése, 87. § (2) bekezdése és 94. §-a által megállapított, az indítvány elbírálásakor hatályos szabályok az alábbiak:

Az Mt. szerint:

„193/V. § A munkavállaló minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi személyi alapbérére jogosult, amennyiben az adott közigazgatási szervnél január 1-jén munkaviszonyban áll, kivéve ha:

- 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságon van,
- gyermekgondozási segélyben, illetve
- gyermekgondozási díjban részesül.

A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó személyi alapbér.”

A Ktv. szerint:

„49. § A köztisztviselő minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi illetményére jogosult, amennyiben január 1-jén közszolgálati jogviszonyban áll, kivéve ha:

- 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságon van,
- gyermekgondozási segélyben, illetve
- gyermekgondozási díjban részesül.

A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó illetmény.”

A Kjt. szerint:

„68. § A közalkalmazott minden naptári évben – külön juttatásként – egyhavi illetményére jogosult, amennyiben január 1-jén közalkalmazotti jogviszonyban áll, kivéve ha:

- 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságon van,
- gyermekgondozási segélyben, illetve
- gyermekgondozási díjban részesül.

A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó illetmény.”

A Hszt. szerint:

„109. § A hivatásos állomány tagja minden naptári évben egyhavi távolléti díjnak megfelelő összegű külön juttatásra jogosult, amennyiben január 1-jén szolgálati viszonyban áll, kivéve ha

- 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságon van,
- gyermekgondozási segélyben, illetve
- gyermekgondozási díjban részesül.

A juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni. A juttatás mértékének alapja a január hónapra irányadó távolléti díj.”

III.

Az indítványok és a bírói kezdeményezés megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság hatásköre a jogszabálynak (valamint az állami irányítás egyéb jogi eszközének) az Alkotmánnyal kapcsolatos értelmezésére terjed ki; ez szükségszerű a jogszabály alkotmányellenességének vizsgálata során [38/1993. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1993, 256, 266.; 31/1993. (V. 21.) AB határozat, ABH 1993, 242, 243.; 27/1995. (V. 15.) AB határozat, ABH 1995, 129, 132–133.].

Az Alkotmánybíróság az indítványok alapján az Mt. 193/V. §-ának, a Ktv. 49. §-ának, a Kjt. 68. §-ának és a Hszt. 109. §-ának a Tv. 28., 29. §-a, 30. § (1) bekezdése és 36. §-a által módosított, a Tvm. 85. §-a, 86. § (10) bekezdése, 87. § (2) bekezdése és 94. §-a által kiegészített szabályait vizsgálta.

Megállapította, hogy a Tv., a Tvm. és módosító rendelkezéseik révén a különböző, munka végzésére irányuló jogviszonyokról szóló szabályok egységesek abban, hogy külön juttatásról rendelkeznek és azt több feltételhez kötik.

Ezek között egységesen szerepel az a feltétel, hogy – bizonyos kivételekkel – az a személy jogosult külön juttatásra, aki „január 1-jén” szolgálati viszonyban, közalkalmazotti vagy köztisztviselői jogviszonyban, közigazgatási szervnél munkaviszonyban áll.

A támadott jogszabályoknak ezt a rendelkezését valamennyi indítványozó olyan megkülönböztetésnek tartja, amely ellentétes az Alkotmányban foglalt diszkrimináció-tilalommal.

Az Alkotmánybíróság ezért elsőként ennek a rendelkezésnek az alkotmányellenességét vizsgálta, az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése és 70/B. § (2) bekezdése tükrében.

2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében „[a]z Alkotmány 70/B. §-a ... helyes értelme szerint az általános

diszkrimináció-tilalmat megfogalmazó 70/A. §-nak a munka világára vonatkoztatott konkretizálása” (137/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 456, 459.).

Az Alkotmánybíróság már több határozatban értelmezte az Alkotmány 70/A. §-ában foglalt tilalom alkotmányos tartalmát, az emberi méltósághoz való joggal [Alkotmány 54. § (1) bekezdés] is összefüggésben.

Megállapította, hogy „a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körületekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni.” [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.].

Rámutatott arra is, hogy „az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság általános személyiségi jogával és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes.” [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 200.].

Az Alkotmánybíróság ezeket a megállapításokat irányadónak tekintette a jelen ügy elbírálásánál is.

3. A foglalkoztatottnak azokat az igényeit, amelyek különféle juttatásokra vonatkozhatnak, meghatározhatja törvény, törvényi felhatalmazás alapján egyéb jogszabály, üzemi vagy ágazati (alágazati) kollektív szerződés, a hivatali szervezet vezetőjének rendelkezése, továbbá a felek megállapodása is.

A különféle juttatások különféle jogi alapokon nyugodhatnak.

Hasonlóan ahhoz, mint amikor példának okáért kollektív szerződés vagy a felek megállapodása rendelkezik valamely külön juttatásról, és ennek feltételeit bíróság előtt vitássá lehet tenni pl. az egyenlő bánásmód követelménye sérelmére hivatkozva, az Alkotmánybíróság előtt az Alkotmány valamely szabályának sérelmét lehet állítani a törvényben vagy ennek alapján jogszabályban megjelenő juttatások egyes feltételeit illetően.

Az, hogy a törvényhozó a béren kívül milyen juttatásokat szabályoz, általában alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozik, ekként általánosságban a törvényhozó szabadságába tartozó kérdés. A szabályozás tartalmi korlátját jelenti viszont a diszkrimináció-tilalom és az emberi méltósághoz való általános személyiségi jog, az egyenlő méltóságú személyként való kezelés alkotmányos követelménye.

A hatályos rendelkezések a most vizsgált juttatást „külön juttatásnak” nevezik.

Ezek a szabályok olyan igényt alapoznak meg, amelynek törvényi szabályozása nem következik kényszerítően

az Alkotmányból. Más megfogalmazásban ez azt jelenti, hogy teljes hiánya nem jelentené az Alkotmány 70/B. §-a (2)–(3) bekezdésének sérelmét, de nem sérti ezt a szabályt az sem, ha a törvényhozó bevezet, illetve fenntart ilyen juttatást.

Ebből azonban nem következik az, hogy a juttatásról, ha a törvényhozó bevezeti, teljes mértékben szabad belátása szerint rendelkezhet.

A törvényhozó általában szabadon döntheti el azt, hogy valamely juttatásról milyen feltételek szerint, milyen mértékben rendelkezik, vagy melyeket von meg a jövőre nézve. Ennek során azonban nem járhat el önkényesen, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körületekintéssel, az esetleg eltérő egyéni szempontok megfelelő figyelembevételével kell eljárnia.

Sem a juttatások törvényi feltételeit, sem megvonásuk szabályait illetően nem sérülhet az egyenlő elbánás alkotmányos elve, a szabályozás nem tartalmazhat hátrányos megkülönböztetést.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint személyek közötti, alkotmányosértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 78.; 32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146, 162.; 43/B/1992. AB határozat, ABH 1994, 744, 745.].

A megkülönböztetés akkor alkotmányellenes, „ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne” (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.).

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében ugyanakkor az eltérő ismérvek ellenére történt homogén csoportképzéssel is sérülhet az egyenlő méltóságú személyként kezelés alkotmányos követelménye [lásd pl.: 22/1996. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1996, 89, 96.].

Alkotmányellenességhez eszerint nem csak az vezet, ha adott szabályozási koncepción belül valamely (azonos helyzetben lévő) csoportra – alkotmányos indok nélkül – eltérő szabályozás vonatkozik, hanem hátrányos megkülönböztetés az is, ha az adott szabályozási koncepció alkotmányossági szempontból lényegesen eltérő helyzetben lévő csoportokra azonosan vonatkozik, vagyis e körülményt figyelmen kívül hagyja. Ha az ilyen hátrányozásnak nem ismerhető fel a tárgyilagos mérlegelés szerint való ésszerű indoka – tehát önkényes –, alkotmányellenesség állapítható meg [6/1997. (II. 7.) AB határozat, ABH 1997, 67, 69.].

A Tv., a Tvm. és módosító rendelkezéseik a külön juttatást a korábban hatályban voltól eltérően szabályozzák. A külön juttatásra való jogosultságot feltételekhez kötik és kizáró okokat is meghatároznak. Ahhoz, hogy az érintett személy a külön juttatásban részesüljön, a törvényi feltéte-

leknek – ideértve a kizáró okok hiányát – együttesen kell fennállniuk.

A támadott szabályok szerint a foglalkoztatott „minden naptári évben” jogosult a külön juttatásra.

A vizsgált esetben valamennyi érintett személyre egyenlően vonatkozik a törvénynek az a szabálya is, amely a külön juttatást ahhoz a feltételhez köti, hogy az érintett személy „január 1-jén” szolgálati viszonyban, közalkalmazotti vagy köztisztviselői jogviszonyban, közigazgatási szervnél munkaviszonyban áll.

Ugyanakkor megállapítható az is, hogy a törvények szerint homogén csoport tagjaként kezelt egyes személyek ténylegesen eltérő ismérvekkel jellemezhetők attól függően, hogy a csoporton belüli, érintett személyek jogviszonya mikor keletkezett, illetve milyen tartamban állt vagy áll fenn a „nap-tári évben”.

A vizsgált rendelkezésekből következik, hogy – a szabályozási koncepció lényeges eleme szerint – a külön juttatásra való jogosultságnál annak a körülménynek van döntő szerepe, hogy a foglalkoztatási viszony a kifogásolt rendelkezésekben meghatározott napon (január 1-jén) fennáll-e, illetve a kizáró okok hiánya – szintén erre a kiválasztott egyetlen napra vonatkoztatva – megállapítható-e.

A külön juttatásra való jogosultságot megalapozhatja az a körülmény, hogy az érintett személy január 1-jén a törvényben meghatározott jogviszonyban áll, és vele szemben kizáró ok nem áll fenn – anélkül, hogy vizsgálandó volna, a jogviszony mikor keletkezett, fennmaradt-e vagy megszűnik-e a „nap-tári évben”.

Ugyanakkor a külön juttatást – noha az nem minősül „bér”-nek az Alkotmány 70/B. § (2) bekezdése értelmében – a hatályos jogszabály nemcsak a munka végzésére irányuló egyes jogviszonyoknak a fennállásához köti, hanem bizonyos fokig mégis jelentőséget tulajdonít a tényleges munkavégzésnek is. Ez a kizáró okokból – amelyek a viszonylag hosszabb tartamú fizetés nélküli szabadság egyes eseteihez kötődnek – következik. (A 2004. január 31-ig hatályban volt szabályozás szerint nem számított a külön juttatásra jogot adó időnek a bármilyen jogcímen igénybe vett fizetés nélküli szabadság teljes ideje.)

Alkotmányossági szempontból az előbb említett személyektől ezért lényegesen eltérő helyzetben vannak azok, akiknek jogviszonya a „nap-tári évben” szinte teljes egészében vagy annak túlnyomó részében fennállt, de éppen „január 1-jén” viszont nem; ezeket a személyeket a szabályozás a juttatásból kizárja.

Hátrányos helyzetbe kerülnek azokhoz képest, akik vagy csak a törvényben meghatározott napon (január 1-jén), vagy azon a napon is jogviszonyban állnak, de a „nap-tári évben” esetleg csak kisebb tartamban vagy egyáltalán nem.

Ebben a megkülönböztetésben – amely az alkotmányossági szempontból lényegesen eltérő helyzetben lévő csoportokra azonos feltételt ír elő – nem ismerhető fel semmi-

lyen foglalkoztatási érdek, szakmai csoportképző szempont, a foglalkoztatott tulajdonsága vagy képessége, vagy más ésszerű indok.

Annak a megkülönböztetésnek, amely a foglalkoztatotakat a fennálló jogviszonyuk alapján megillető juttatást lényeges tartalma szerint csupán ahhoz a feltételhez köti, hogy a jogviszony meghatározott napon fennáll-e, tárgyilagos mérlegelés szerint nincs ésszerű indoka.

Az ilyen megkülönböztetés önkényes, ezért – az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésébe való ütközése miatt – alkotmányellenes.

Az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján, a bírói kezdeményezésre rendelkezett az alkotmányellenes jogszabály konkrét esetben való alkalmazhatóságáról és kimondta, hogy az a Csongrád Megyei Bíróság előtt a 2.Pf.22315/2004. szám alatt folyamatban lévő eljárásban nem alkalmazható.

4. A Kjt., a Hszt. és a Ktv. kezdettől fogva (1992. július 1-jétől, illetve a Hszt. 1996. szeptember 1-jétől) tartalmaz „tizenharmadik havi fizetesként” emlegett külön juttatásra jogosító rendelkezéseket.

E szabályokat – lényeges tartalmuk szerint – az jellemezte 2004. február 1-jéig, hogy

- minden naptári évben,
- a legalább egyhavi illetményt, távolléti díjat,
- a tárgyév végén, illetve azt követően kellett kifizetni,
- mégpedig a jogviszonyban töltött teljes naptári hónapok után, időarányosan.

A Tv. e szabályokon úgy változtatott, hogy 2004. február 1-jét követően az a személy jogosult minden naptári évben külön juttatásra, aki „január 1-jén” szolgálati viszonyban, közalkalmazotti vagy köztisztviselői jogviszonyban, közigazgatási szervnél munkaviszonyban áll.

Az új szabályozásban szerepel az is, hogy a juttatás kifizetéséről január 16-án – amennyiben ez szombatra vagy vasárnapra esik, akkor az ezt követő első munkanapon – kell rendelkezni, továbbá a juttatás mértékének alapja a „január hónapra” irányadó illetmény.

A Tv. javaslatához benyújtott indokolás kimondja, hogy ezt a módosítást „a közszféra illetménytörvényei 13. havi külön juttatásra vonatkozó szabályainak egységesítése indokolja. A juttatást a tárgyévet követően január 16-án kell kifizetni. A juttatás mértékét a január havi személyi alapbér alapján kell megállapítani.” Miként arra a beadványok egy részében utalnak, a módosítással a törvényhozó feltehető szándéka a kifizetés időpontjának egységes meghatározása volt, a közszférában foglalkoztatott valamennyi személy tekintetében. Ezt az értelmezést erősíti a kormányzati létszámcsökkentésről szóló 1106/2003. (X. 31.) Korm. határozat is, amelynek 2. pontja értelmében azzal számolnak, hogy 2004. évben a munkáltatót terhelő egyebek között a 13. havi külön juttatás időarányos része.

A törvényhozó azonban nem szüntette meg az 1992., illetve 1996. óta fennálló külön juttatást, ilyen szándékra a törvényjavaslat indokolásából sem lehet következtetni.

Mégis, a 2004. február 1-je előtt hatályban volt rendelkezések és a 2004. január 1-jét követően, év közben, február 1-jén hatályba lépő szabályok együttes hatásaként – a 13. havi külön juttatás úgynevezett „0” havi fizetéssé átalakítása következtében – a 2004-es naptári évre eső juttatástól azok, akiknek jogviszonya 2004. december 31-ig bármely okból (pl. felmentéssel, mert az illető személy nyugdíjasnak minősült) megszűnt, elestek.

Az érintettek a megváltozott szabályozásról a Tv. kihirdetését, 2003. november 24-ét követően, elvileg már tudomást szerezhettek. Az első indítvány mégis 2004. december 22-én érkezett az Alkotmánybíróságra. A beadványokból kiderül, hogy szinte valamennyi indítványozó úgy vélekedett, hogy a módosítást követően is 2004. évre az érintettek változatlanul egy havi külön juttatásra jogosultak azzal, hogy a kifizetés történik január hónapban. Az indítványokra jórészt az a körülmény adott okot, hogy ez a bizakodás a foglalkoztatók által követett gyakorlat szerint utóbb alaptalannak bizonyult. [A beadványok és mellékleteik tartalma alapján arra lehet következtetni, hogy a február 1-jéig hatályban volt szabályok alapján rendszerint csak a külön juttatás időarányos (a 2004. január hónapra eső), 1/12-ed részét fizették ki általában a foglalkoztatók.]

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság általános személyiségi jogával és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 200.].

Az Alkotmánybíróság ezért vizsgálta azt is az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése tükrében, hogy annak, a vizsgált jogszabályokban megjelenő korlátozásnak, amely ahhoz vezetett, hogy a 2004. évre mint tárgyévre eső juttatástól a foglalkoztatottak meghatározott csoportja elesett, van-e tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű oka.

A jelen esetben jelentősége van annak, hogy a törvényhozó a külön juttatást nem szüntette meg általános jelleggel, s nem is csupán a kifizetések elhalasztásáról vagy a kifizetés időpontjának egységesítéséről van szó.

Igaz ugyan, hogy a fentebb kifejtettek szerint nincs a törvényhozónak kötelezettsége bevezetni, vagy fenntartani külön juttatásra vonatkozó szabályozást, és nem tilos a külön juttatásra vonatkozó szabályok átalakítása sem, de ha az átalakításra – a juttatás fenntartása mellett – mégis sor kerül, akkor annak módja akkor alkotmányos az egyenlő méltóságú személyként való kezelés követelményéből következően, ha a szabályozásnál tekintettel vannak azokra, akiknek a változtatás – akár egy átmeneti időben, a régi rendszerről az újra való áttérés alatt – súlyos hátrányt okoz, alkotmányosan elfogadható indok nélkül.

A 2004. február 1-je előtti és utáni szabályozás egységes abban, hogy a törvények szerint az érintett személyek „minden naptári évben” jogosultak egyhavi juttatásra. Az ismertetett rendelkezések következtében mégis van olyan naptári év, amelyre ez az előírás – az új szabályok hatálybalépési ideje és a juttatás megváltozott feltételrendszerre együttes hatásaként – nem érvényesülhet.

Ennek oka az, hogy a 2003. november 24-én kihirdetett törvény olyan naphoz (január 1-jéhez) kötötte a külön juttatást, amely e módosítás hatálybalépése napját (február 1-jét) megelőzi.

A külön juttatás új feltételeire való ilyen áttérésre, amikor a régi szabályok szerint már nem, az újak szerint pedig még nem jogosultak az érintett személyek a változatlanul „minden naptári évben” őket megillető külön juttatásra (mert jogviszonyuk év közben szűnik meg), nincsen elfogadható ésszerű indok; az ilyen szabályozás hátrányos megkülönböztetést jelent, sérti az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdését.

5. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint, ha az indítvánnyal támadott jogszabályt vagy annak egy részét az Alkotmány valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti, és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alkotmányi rendelkezés esetleges sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja. [44/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 203, 205.; 4/1996. (II. 23.) AB határozat, ABH 1996, 37, 44.; 61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 15/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 420, 423.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200.]

Mivel az Alkotmánybíróság a vizsgált szövegrészeket az Alkotmány diszkriminációt tiltó rendelkezésébe ütközőnek minősítette, ezért a külön juttatásra vonatkozó szabályozásnak az Alkotmány többi, az indítványokban hivatkozott rendelkezésével való ellentétét nem vizsgálta.

6. Az Abtv. 40. §-a szerint ha az Alkotmánybíróság a jogszabály, illetőleg az állami irányítás egyéb jogi eszközeinek alkotmányellenességét állapítja meg, a jogszabályt vagy az állami irányítás egyéb jogi eszközét teljesen vagy részben megsemmisíti.

A 43. § (4) bekezdés feljogosítja az Alkotmánybíróságot arra, hogy az Abtv.-ben szereplő időponttól eltérően határozza meg az alkotmányellenes jogszabály hatályon kívül helyezését vagy konkrét esetben történő alkalmazhatóságát, ha ezt a jogbiztonság, vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja.

Öt munkavállalói érdekképviselői és érdekvédelmi szervezet a Tv.-vel beiktatott alkotmányellenes rendelkezések visszamenőleges hatályú megsemmisítését kérte.

Az Mt., a Ktv., a Kjt. és a Hszt. hatályban lévő vizsgált rendelkezéseit 2005. január 1-jétől a Tvm. 85. §-a, 86. §

(10) bekezdése, 87. § (2) bekezdése és 94. §-a állapította meg.

Az Alkotmánybíróság számos esetben és formában élt az ex tunc vagy pro futuro hatályvesztés kimondásával, ha ennek indokai fennálltak.

A jelen esetben az Alkotmánybíróság a jogbiztonság érdekében, illetve az eljárást kezdeményezők különösen fontos érdeke alapján az Abtv. 43. § (4) bekezdésében foglalt kivételes jogosultságát gyakorolta, a vizsgált rendelkezések hatálybalépésükre, 2005. január 1-jére visszaható hatályú hatályvesztését mondta ki.

Megsemmisítette a 30 napnál hosszabb fizetés nélküli szabadságra, a gyermekgondozási segélyre, illetve gyermekgondozási díjra vonatkozó, kivételeket meghatározó szabályokat is, mert hatályban maradásuk esetén, a jelenlegi szövegkörnyezetben feltétlen kizáró okokat jelentenének meg: nem lehet tudni, hogy a szóban lévő kizáró okok fennállását melyik időpontban kellene vizsgálni, illetve a kizáró okok alapjául szolgáló egyes időtartamoknak (a gyermekgondozási segélyre, illetve gyermekgondozási díjra vonatkozóknak) a naptári évben milyen mértékben kell fennállnia.

7. Az Abtv. 40. §-a értelmében, ha az Alkotmánybíróság a jogszabály alkotmányellenességét állapítja meg, azt teljesen vagy részben megsemmisíti. Az elbírált esetben a törvények támadott szabályainak részleges megsemmisítése a szövegösszefüggésekre, a jogszabályoknak a gyakorlatban való alkalmazhatósága szempontjaira is figyelemmel lehetséges volt.

Az Alkotmánybíróság tekintettel volt arra, hogy a vizsgált rendelkezések teljes egészben való megsemmisítése az alkotmányellenessé nyilvánítottnál hátrányosabb helyzetet eredményezhetne.

Ezért az Alkotmánybíróság csak az alkotmányellenes szövegrészeket semmisítette meg, a rendelkező részben foglaltak szerint. A megsemmisítés nem érinti azoknak a jogait, akik számára 2005-ben a külön juttatást kifizették. Az Alkotmánybíróság megjegyzi: ha a külön juttatásra való jogosultságnál a törvényhozó jelentőséget kíván tulajdonítani a tárgyévi munkavégzési kötelezettség időtartamának, alkotmányossági szempontból nem kifogásolható az, ha – hasonlóan a hatályban volt szabályozáshoz – arányosítás mellett a jövőben sem számít a külön juttatásra jogot adó időnek a bármilyen jogcímen igénybe vett fizetés nélküli szabadság teljes ideje.

8. Az Alkotmánybíróság számos határozatban kifejtette, hogy valamely tényállás és a jogszabály egymásra vonatkoztatása, ezzel kapcsolatban a jogszabály értelmezése a rendes bíróság hatáskörébe tartozik.

Ennek megfelelően az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre arra, hogy az indítványokra okot adó egyes konkrét esetek történeti tényállására nézve a jogszabályok önálló értelmezésével eldöntse: a Tv. és a Tvm. szabályaival

megállapított külön juttatás hogyan érvényesíthető egészben vagy részben.

9. Az Alkotmánybíróság a közzétételről az Abtv. 41. § szerint határozott.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmath Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1208/B/2004.

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a határozat rendelkező részével, álláspontom szerint ugyanis az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése sérelmére tekintettel nem állapíthatta volna meg az Mt.-nek, a Ktv.-nek, a Kjt.-nek és a Hszt.-nek a Tv.-vel és a Tvm.-mel módosított ún. külön juttatásra vonatkozó rendelkezéseinek az alkotmányellenességét.

1. A külön juttatásra való jogosultság feltételrendszerének átalakítása

A külön juttatásra való jogosultság feltételrendszerének átalakítása a jogosulti kör, a juttatás mértéke és a kifizetés időpontja tekintetében hozott változásokat.

A 2004. február 1-jétől hatályos rendelkezések a külön juttatásra a naptári év első napján jogviszonyban állókat jogosítják (ez 2005. január 1-jétől sem változott, csupán kiegészült az e napon – különböző okokból – éppen hosszabb időtartamú fizetés nélküli szabadságukat töltő foglalkoztatottakra írt kizáró feltételekkel), s egységesen a teljes egy havi személyi alapbérnek, illetve illetménynek, távolléti díjnak megfelelő összegre. A korábbi szabályok ezzel szemben a jogosultságot a jogviszony tárgyévben való fennállása és a munkavégzési kötelezettség teljesítése különböző időtartamaira tekintettel határozták meg úgy, hogy bizonyos időtartamok csak a juttatás egy részének kifizetésére teremtettek alapot. (Ezen felül a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai esetében a korábbi szabályozás a mérték tekintetében lehetővé tette a pozitív irányba való eltérést, amit az új szabályozás megszüntetett.)

Egyetérték a többségi határozat megállapításával, hogy a vizsgált juttatás „nem minősül ‘bér’-nek az Alkotmány

70/B. § (2) bekezdése értelmében”. A külön juttatás valóban nem tekinthető a mindennapi létfenntartás érdekében végzett munkáért járó rendszeres ellenszolgáltatásnak, rendeltetése az, hogy a költségvetési szférában létesített munkavégzésre irányuló jogviszonyok foglalkoztatottak általi fenntartását – általában a tényleges munkavégzés teljesítését is figyelembe véve – viszonylag rövidebb időszakonként (évente) honorálja. Így van ez akkor is, ha a törvényhozó – némiképpen szerencsétlen megoldást választva – a 2004. február 1-jétől hatályos rendelkezésekkel a jogviszonyoknak már a naptári év egyetlen napján való fennállását is juttatásra jogosító időként szabályozta. A jelen ügyben vizsgált törvények olyan, munkabéren felül biztosított külön juttatásról rendelkeznek, amelynek célja, hogy vonzóbbá tegye a közszférában való munkavállalást, s ezen foglalkoztatotti kör „megtartását” is szolgálja. Az anyagi megbecsülésnek ez a költségvetési szférában való munkavállalást ösztönző, jutalom-jellegű formája ex gratia juttatás, amelyre senkinek nincs Alkotmányból fakadó alanyi joga, így – ahogyan arra az Alkotmány 70/B. § (2)–(3) bekezdésével összefüggésben a többségi határozat is utal – önmagában az sem jelent alkotmányossági problémát, ha a törvényhozó a juttatást teljes egészében elvonja. A jogalkotó szabadon dönthet a juttatásról, az arra jogosultakról, a juttatás módjáról és rendszerességéről is. Mindezek megállapításakor a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg, amelynek korlátja az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt egyenlő méltóság szabályának az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésén keresztül az egész jogrendszerben érvényesítendő követelménye.

2. Az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése sérelmére alapozott alkotmányellenesség

Jelen esetben a jogalkotó a juttatásra (a „plusz” egy havi személyi alapbérre, illetményre, távolléti díjra) való jogosultság feltételeit, annak mértékét és kifizetésének időpontját változtatta meg. Alkotmánybíróági vizsgálat tárgya lehet, hogy ezeknek az új feltételeknek bevezetésekor a jogalkotó elegendő időt biztosított-e a norma címzettjei számára a jogszabály alkalmazására való felkészülésre. A felkészülési idő rövidségével kapcsolatban azonban az indítványozók semmilyen kifogást nem fogalmaztak meg, és az Alkotmánybíróság sem emiatt, hanem az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésének a sérelme miatt állapított meg alkotmányértékt.

A határozat szerint a támadott szabályok alkotmányossági szempontból lényegesen eltérő helyzetben lévő csoportokra azonosan vonatkoznak, az e csoportokra tartozó jogalanyok eltérő helyzetét a jogalkotó figyelmen kívül hagyta, s ezáltal sérült a hátrányos megkülönböztetést tilalmazó alkotmányi rendelkezés. A határozat érvelése alapján az alkotmányossági szempontból lényegesen eltérő helyzetben lévő jogalanyokból álló egyik csoportot a csak január 1-jén és a teljes naptári évnél rövidebb időtartamban, de január 1-jén is jogviszonyban álló foglalkoztatottak alkotják. A másik csoport tagjai pedig a január 1-je kivételével a naptári évben szinte teljes egészében, vagy túlnyomó részében fennálló jogviszonyú foglalkoztatot-

tak. A többségi határozat szerint tehát az alkotmányértéktől való eltérés azáltal valósul meg, hogy a valamennyi „érintett” jogalanyra azonosan vonatkozó szabályok az utóbbi csoportba tartozó jogalanyokat a külön juttatásból kizárják.

Az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

Az Alkotmánybírószag az Alkotmány e rendelkezését a jogegyenlőség általános elvét megfogalmazó alkotmányi követelményként értelmezte. A megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. Az Alkotmánybírószag eddigi gyakorlatában ez utóbbi körben akkor ítélte alkotmányellenesnek a jogalanyok közötti megkülönböztetést, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indokok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között. [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990. 46, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990. 73, 77–78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992. 280, 281–282.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994. 197, 203–204.; 30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997. 130, 138–140.; 39/1999. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1999. 325, 342–344.; 39/2001. (X. 19.) AB határozat, ABH 2001. 691, 696.]

Megítélésem szerint a törvényhozó a külön juttatás feltételrendszerének módosítása során az azonos helyzetben lévő jogalanyok között semmilyen különbséget nem tett. A jelen ügyben vizsgált normák azonos helyzetben lévő alanyai a közigazgatási szervnél munkaviszonyban álló munkavállalók, továbbá a közalkalmazottak, valamint a köztisztviselők és a szolgálati jogviszonyban állók. Ezek az alkalmazotti körök külön-külön alkotnak csoportot, a különböző alkalmazotti csoportokon belüli jogalanyokra pedig azonosan vonatkozik a támadott törvényekben foglalt azon szabály, hogy a naptári évben akkor jogosultak külön juttatásra, ha a jogviszonyuk január 1-jén fennáll. (Egységesen vonatkoznak továbbá az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyokra a 2005. január 1-jétől beiktatott kizáró feltételek is.) A jogosultságot a jogviszony január 1-jén való fennállásához kötő rendelkezés a norma minden címzettje számára ismert volt a jogszabály 2003. november 24-ei kihirdetését követően. A közigazgatási szerveknél munkaviszonyban álló munkavállalók, továbbá a közalkalmazottak, valamint a köztisztviselők és a szolgálati jogviszonyban állók is előre láthatták annak következményeit, ha jogviszonyuk a közigazgatási szervnél 2005. január 1-je előtt megszűnik.

Minden olyan esetben, amikor a jogalkotó egy juttatásra való jogosultság vonatkozásában új feltételeket állapít

meg és a juttatás rendszerét átalakítja, elkerülhetetlen, hogy egyes jogalanyok – a korábbiakhoz képest – kedvezőbb, mások kedvezőtlenebb helyzetbe kerülnek, ez azonban nem jelent feltétlenül alkotmányellenes különbségtételt. A diszkrimináció tilalma nem jelenti azt, hogy valamely *ex gratia* jogosultság szabályozásának megváltoztatása bizonyos jogalanyokra nézve ne járhatna hátránnyal (ha így lenne, minden, a törvényhozó által egyszer biztosított, alapjogokhoz nem kapcsolódó juttatást változtatlan feltételekkel és tartalommal kellene fenntartani).

Jelen esetben a jogalkotó a jogosultság feltételét objektív mérce felállításával: az év egy naptári napja kijelölésével, a jogviszony e naptári napon való fennállása előírásával határozta meg. E szabály a jogalanyokra nézve semleges, nem állítható, hogy e feltétel eredményeképpen a jogalanyok egy jól körülhatárolható csoportjának az emberi méltósága sérelmet szenvedett volna. Következésképpen az, hogy a támadott szabályok a külön juttatásra való jogosultságot egységesen a jogviszony január 1-jei fennállásához kötik, nem valósítja meg a fenti jogalanyok egy meghatározott csoportjának – az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt, a 70/A. § (1) bekezdésén keresztül konkretizált – emberi méltóságát sértő megkülönböztetést.

3. A külön juttatás feltételeire való áttérés alkotmányellenességének megállapítása és a visszaható hatály tilalmának vélelme

Nem tudok egyetérteni azzal sem, hogy a többségi határozat – az indokolás III. 4. pontjában – a hátrányos megkülönböztetésre irányadó teszt alkalmazása során több esetben olyan kritériumokat vizsgál, amelyek tartalmilag nem is elemei az ésszerűségi tesztnek, hanem az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság fogalmából következő doktrína: a visszaható hatály tilalma és a szerzett jogok védelme körében értékelendők.

A többségi határozat szerint „a 2003. november 24-én kihirdetett törvény olyan naphoz (január 1-jéhez) kötötte a külön juttatást, amely e módosítás hatálybalépése napját (február 1-jét) megelőzi”. A többségi határozat tehát tartalmilag a vizsgált szabályozás visszaható hatályából kiindulva állapítja meg, hogy vannak olyan személyek, akik a 2004. naptári évben nem jogosultak a külön juttatásra, mert a külön juttatás feltételéül szolgáló jogviszonyuk év közben szűnt meg, így a törvényhozó ésszerűtlen különbségtételt alkalmazott. Álláspontom szerint módszertanilag a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának kérdéskörét és a diszkriminációs tesztet a jelen ügyben elkülönítetten kellett volna kezelni, és külön megállapítani azt, hogy a vizsgált ügyben nem valósult meg visszaható hatályú szabályozás.

A 2004. évi CXXXV. törvény ugyan valóban rendelkezhetett volna arról, hogy a módosított feltételrendszert tartalmazó szabályokat először a 2004. évre járó külön jut-

tatások tekintetében kell alkalmazni, de nem rendelkezett így. A 2004. február 1-jén hatályba lépett, kifejezetten visszamenőleges alkalmazást elő nem író törvényi rendelkezések esetében ezért fel sem merül, hogy azok 2004. január 1-jétől kerüljenek alkalmazásra.

Egyetértek a többségi határozattal abban, hogy nem csak a kifejezetten visszaható hatállyal hatályba léptetett rendelkezés minősülhet visszaható hatályúnak, hanem egy olyan norma is, amelynek a szokásos értelmezési módszerek szerinti alkalmazása csak visszahatóan lehetséges. Akkor azonban, amikor a jogalkotó nem kifejezetten visszaható hatállyal vezet be egy szabályt a jogrendszerbe, [ahogyan arra a 349/B/2001. AB határozathoz fűzött különvéleményemben (ABH 2002, 1241, 1259–1261.) utaltam], érvényesül a visszaható hatály tilalmának vélelme, tehát az Alkotmánybíróságnak az Alkotmány 2. § (1) bekezdésére tekintettel olyan értelmezést kell adnia a vizsgált normát illetően, amely nem ad lehetőséget az alkotmányosan meg nem engedett szabályalkalmazásra.

Ha a visszaható hatály tilalmának vélelmét alkalmazta volna a többségi határozat, akkor a támadott szabályozásnak olyan – álláspontom szerint – helyes értelmezésére jutott volna, hogy a vizsgált normát a címzetteknek (azaz a foglalkoztatottnak) először 2005. január 16-án kellett alkalmazniuk, a 2005. január 1-jén fennállt jogviszony-állapotoknak megfelelően. A 2003. november 24-i kihirdetést és a 2004. február 1-jei hatálybalépést figyelembe véve így nem jutott volna – a támadott szabályok alkotmányellenessége megállapítása alapjául szolgáló – arra a következtetésre, hogy „mégis van olyan naptári év, amelyben ez az előírás [ti. hogy az érintettek minden naptári évben jogosultak a juttatásra] – az új szabályok hatálybaléptetési ideje és a juttatás feltételrendszere együttes hatásaként – nem érvényesülhet”.

Súlyos aggályaim vannak azzal kapcsolatban is, hogy a többségi határozat a vizsgált szabályok alkotmányosságának értékelésekor konkluzív érvként hivatkozik a törvényjavaslat indoklására, ezen túlmenően hivatkozik egy másik hatalmi ág normájára [1106/2003. (X. 31.) Korm. határozat 2. pontja], valamint az indítványozók álláspontjára és a foglalkoztatók gyakorlatára is. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróság a vizsgált norma jelentéstartamának feltárása során egyik forrást sem veheti figyelembe, ezek nem lehetnek érvényes értelmezési módszerek az eljárásban.

Nem értek egyet azzal sem, hogy bár a többségi határozat nem foglal állást az indítványozók által felvetett „szerzett jogok” kérdésében, az egyéni jogsérelem mértékének („súlyos hátrányt okoz”), mégis jelentőséget tulajdonít az alkotmányellenesség megállapítása során. A bekövetkezett egyéni jogsérelmek súlyossága a szerzett jogként védett jogosultságok elvonásának, illetve korlátozásának alkotmányossága megítélésénél, nem pedig a diszkriminációtilalom érvényesülése körében értékelendő szempont.

Az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdéséből ilyen követelményt (ti., hogy a külön juttatásra vonatkozó szabályok átalakításának „módja akkor alkotmányos az egyenlő méltóságú személyként kezelés követelményéből következően, ha a szabályozásnál tekintettel vannak azokra, akiknek a változtatás – akár egy átmeneti időben, a régi rendszerről az újra való áttérés alatt – súlyos hátrányt okoz, alkotmányosan elfogadható indok nélkül”), az Alkotmánybíróság eddig még nem vezetett le, és – álláspontom szerint – nem is vezethető le. A támadott szabályok alkotmányellenessége megállapításának és megsemmisítésének ezért ezen az alapon sem lett volna helye.

Megítélésem szerint az Alkotmánybíróságnak az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése sérelmét állító indítványokat el kellett volna utasítania, és az alkotmányossági vizsgálatot le kellett volna folytatnia az indítványozók által hivatkozott további alkotmányi rendelkezések vonatkozásában.

4. A hatálybalépésre visszamenőleges hatályú megsemmisítés problémája

Álláspontom szerint problémát jelent a megsemmisítés után hatályban maradó rendelkezések alkalmazhatósága is. A 2005. január 1-jétől hatályos normaszövegek alapján minden foglalkoztatott, aki a tárgyalt jogviszonyok létesítése, fennállása folytán rendelkezik azzal a „tulajdonsággal”, hogy – akár a naptári év egyetlen napján – közalkalmazottnak, köztisztviselőnek, közigazgatási szerv munkavállalójának, illetve hivatásos állomány tagjának minősül – jogosulttá válik a juttatásra. A hatályban maradó rendelkezések ugyanis a jogosultságot kizárólag a jogviszonyok fennállásához kötődő statushoz kapcsolják, a kifizetés időpontját meghatározó szabály csupán technikai jellegű. A 2005. január 1-jétől hatályos rendelkezések megítélésem szerint komoly jogalkalmazási problémákat vetnek fel azok esetében, akiknek a kifizetés esedékessége időpontját követően keletkezik a jogviszonyuk (azaz a naptári év folyamán január 16-át követően lesznek közalkalmazottak, köztisztviselők stb.), mivel nem határozható meg, mely hónapra irányadó illetményt, személyi alapbért, távolléti díjat kell figyelembe venni a juttatás összegszerűsége megállapításánál, és mely napon válik a kifizetés esedékessé.

Nem értek egyet azzal sem, hogy a vizsgált szabályokat a többségi határozat ex tunc hatállyal semmisítette meg az eljárást kezdeményezők – közelebbről meg nem határozott – különösen fontos érdekére és a jogbiztonságra tekintettel. Nem egyértelmű, hogyan viszonyul az eddigi, ex tunc hatályú megsemmisítésről rendelkező precedensekhez a mostani határozat. A vizsgált szabályok nem érintettek olyan jogot, amely szerzett jognak minősülne, ezért az eljárást kezdeményezők különösen fontos érdekére való hivatkozás számomra nem fogadható el.

A kizáró okokat tartalmazó rendelkezéseket a többségi határozat anélkül semmisítette meg, hogy azok alkotmá-

nyosságát érdemben vizsgálta volna. E megsemmisítés eredményeként viszont a juttatásra – visszaható hatállyal – olyan csoportok is jogosítottá válnak, akiket a demokratikus törvényhozási eljárásban lefolytatott viták eredményeként a jogalkotó kifejezetten kizárt a külön juttatásból.

Végezetül: az Alkotmánybíróságnak – álláspontom szerint – a jogbiztonság érvényesülése és a törvényhozó hatáskörének tiszteletben tartása érdekében a pro futuro megsemmisítés módszerét kellett volna alkalmaznia.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

A Kormány határozatai

A Kormány 1091/2005. (IX. 15.) Korm. határozata

a Habsburg-kori Kutatások Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról

A Kormány

1. módosítja a Habsburg-kori Kutatások Közalapítvány (a továbbiakban: Közalapítvány) Alapító Okiratát, és elfogadja annak egységes szerkezetű változatát;

2. felhatalmazza az oktatási minisztert, hogy a Közalapítvány Alapító Okirata módosításának bírósági nyilvántartásba vétele során az Alapító nevében eljárjon;

Felelős: oktatási miniszter
Határidő: azonnal

3. elrendeli a Közalapítvány módosított, egységes szerkezetbe foglalt Alapító Okiratának – a bírósági nyilvántartásba vételt követően – a Magyar Közlönyben történő közzétételét.

Felelős: oktatási miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
Határidő: a bíróság határozatának jogerőre emelkedését követően azonnal

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

**A Kormány
1092/2005. (IX. 15.) Korm.
határozata**

**az oktatási miniszter kormányzati felelősségi körébe
tartozó egyes közalapítványok alapító okiratának
módosításáról**

A Kormány

1. módosítja az Apertus Közalapítvány a Nyitott Szak-képzésért és Távoktatásért; a Fogyatékos Gyermekek, Tanulók Felzárkóztatásáért Országos Közalapítvány; a Határon Túli Magyar Oktatásért Apáczai Közalapítvány; a Közalapítvány a Budapesti Német Nyelvű Egyetemért; a Magyar Zoltán Felsőoktatási Közalapítvány és a Tempus Közalapítvány alapító okiratát;

2. felhatalmazza az oktatási minisztert, hogy a közala-pítványok alapító okirata módosításának bírósági nyilván-tartásba vétele során az Alapító nevében eljárjon;

Felelős: oktatási miniszter

Határidő: azonnal

3. elrendeli a közalapítványok módosított, egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratának – a bírósági nyilván-tartásba vételt követően – a Magyar Közlönyben történő közzétételét.

Felelős: oktatási miniszter

Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: a bíróság határozatának jogerőre emelke-dését követően azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**VI. rész KÖZLEMÉNYEK,
HIRDETMEÉNYEK**

Tájékoztató

a közigazgatási alapvizsga követelményrendszeréről

Az Országos Közigazgatási Vizsgabizottság Elnöksége a közigazgatási és az ügykezelői alapvizsgáról szóló 51/1993. (III. 31.) Korm. rendelet 4. §-a alapján – 2005. szeptember 15-i hatállyal – a közigazgatási alapvizsga vizsgatárgyainak követelményrendszerét az alábbiakban állapítja meg.

Az új követelményrendszer közzétételével a Magyar Közlöny 1999. évi 30. számában közzétett közigazgatási alapvizsgára vonatkozó követelményrendszer hatályát veszti.

1. Általános követelmények a közigazgatási alapvizs-ga írásbeli és szóbeli vizsgájának teljesítéséhez

A közigazgatási alapvizsga egy írásbeli és egy szóbeli vizsgarész teljesítéséből áll. A vizsgázó egy vizsganapon tesz írásbeli és szóbeli vizsgát.

Írásbeli vizsga

A vizsgázó az írásbeli vizsgarész teljesítése során szá-mot ad arról, hogy a tananyagot a követelményrendszer-nek megfelelő színvonalon ismeri, és képes azt alkalmazni a gyakorlatban.

Az írásbeli vizsga során a vizsgázó egy írásbeli feladat-lapot tölt ki. Az írásbeli feladatlap megoldására maximá-li-san 100 pont adható. Az írásbeli feladatlap kifejtő, össze-hasonlító, folyamatleíró, esetmegoldó és tesztkérdéseket tartalmazhat. Az írásbeli vizsga időtartama 120 perc.

A vizsgabizottság az írásbeli vizsgát érdemjeggyel mi-nősíti:

Elégtelen (1)	0–50 pont
Elégséges (2)	51–65 pont
Közepes (3)	66–80 pont
Jó (4)	81–90 pont
Jeles (5)	91–100 pont

A sikeres írásbeli vizsga feltétele, hogy a vizsgázó kö-zérthető, szakmailag és nyelvtanilag egyaránt helyes, átte-kintheső és olvasható válaszokat adjon az írásbeli feladat-lap kérdéseire.

Szóbeli vizsga

A szóbeli vizsgán a vizsgázó számot ad arról, hogy a ki-húzott tételen szereplő kérdéseket a követelményrendszer-ben és a tananyagban meghatározott szinten ismeri.

A vizsgázó a szóbeli vizsgán egy tételt húz, amely a) és b) kérdésből áll. A szóbeli feleletre való felkészülésre leg-alább 20 percet kell biztosítani a vizsgázó számára.

A vizsgabizottság a tételhez nem tartozó, az alapvizsga tananyagába tartozó további kérdések feltevésével is tájé-kozdhat a vizsgázó felkészültségéről.

A vizsgabizottság a szóbeli vizsgát a tétel kifejtése és a feltett kérdésekre adott válaszok alapján – az írásbeli vizs-gánál alkalmazott minősítésekkel megegyezően – egy ér-demjeggyel minősíti.

A szóbeli vizsgára bocsátásnak nem feltétele az eredmé-nyes írásbeli vizsga.

A közigazgatási alapvizsga tananyaga: Közigazgatási Alapvizsga (ideiglenes tankönyv).

MKI 2005.

A vizsga ismeretanyagát a közzétett követelményrend-szer és a közigazgatási alapvizsga tankönyv tartalmazza, amely elérhető a Magyar Közigazgatási Intézet hivatalos honlapján (www.mki.gov.hu).

2. A közigazgatási alapvizsga tartalmi követelményei

A közigazgatási alapvizsga tananyagának témakörei:

- I. A Magyar Köztársaság alkotmányos alapjai
- II. A közigazgatás felépítése és működése
- III. Államháztartási ismeretek

IV. A köztisztviselői jogviszony

V. A közigazgatási hatósági eljárás

VI. A személyes adatok védelme és a közérdekű adatok nyilvánossága

VII. Európai Unió alapismeretek

I. A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ALKOTMÁNYOS ALAPJAI TÉMAKÖR TARTALMI KÖVETELMÉNYEI

A fejezet célja, hogy a köztisztviselő tisztában legyen az állam működésének alapelveivel, az állam és a társadalom kapcsolatrendszerével, az embereket és a szervezeteiket az állami hatalommal szemben megillető alapvető jogokkal. A tananyagrészt ismerete segítségével ad ahhoz, hogy a köztisztviselő a jogállammal szemben támasztott követelményeknek megfelelően gyakorolja a ráruházott közhatalmi jogosítványokat és teljesítse a közszolgáltatásból eredő kötelezettségeit.

1. Alkotmányosság és hatalom

A vizsgázó ismerje az állam szerepét, az államszervezet felépítését és a hatalmi ágak elválasztásának elvét. Tudja felsorolni az államhatalom gyakorlásában résztvevő szerveket, azok egymáshoz való viszonyát.

A vizsgázó ismerje az alkotmány fogalmát, szabályozási tárgykörét, az alkotmányban megfogalmazott alapvető jogokat és kötelezettségeket.

A vizsgázó legyen képes értelmezni az állami szuverenitás fogalmát, legyen képes bemutatni a közvetett és közvetlen hatalomgyakorlás formáit és legfontosabb jellemzőit, ismerje a választási rendszer elemeit és a választási alapelveket.

2. A Magyar Köztársaság államszervezete

A vizsgázó ismerje a törvényhozó hatalmat megtestesítő Országgyűlés főbb feladatait és hatáskörét, szervezeti felépítését és működésének szabályait. A vizsgázó sajátítsa el az országgyűlési képviselők feladatát, jogait és kötelezettségeit.

A köztisztviselő legyen képes bemutatni az államfő államszervezetben betöltött helyét és szerepét, jogállását és főbb feladatait.

A vizsgázó ismerje az államszervezetben jogvédelmi funkciót betöltő szervek szerepét, az Alkotmánybíróság, az országgyűlési biztosságok, a bíróságok és az ügyészség főbb feladatait és szervezetrendszerét.

A vizsgázó szerezzen átfogó ismeretet a végrehajtó hatalom felépítéséről, általános jellemzőiről, a kormány és a közigazgatás szerepéről.

3. Jogszabálytan

A vizsgázó ismerje a jog és a jogszabály fogalmát, a jogszabályok típusait és a jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerveket. A vizsgázó legyen képes meghatározni az egyes

jogszabályok jellemzőit, jelölésük módját, a jogszabályok érvényességének kellékeit és hatályának típusait.

Szóbeli vizsgakérdések a Magyar Köztársaság alkotmányos alapjai témaköréből:

1. Mutassa be az állam szerepét és a Magyar Köztársaság államszervezetét.

2. Határozza meg az alkotmány fogalmát és jellemzőit. Ismertesse a Magyar Köztársaság Alkotmányának általános rendelkezéseit és szabályozási tárgykörét.

3. Határozza meg az alapvető emberi és állampolgári jogok fogalmát és főbb csoportjait.

4. Határozza meg a szuverenitás fogalmát és típusait. Mutassa be a közvetlen hatalomgyakorlás formáit és legfontosabb jellemzőit.

5. Ismertesse a választási rendszer elemeit (aktív és passzív választójog, választási alapelvek).

6. Foglalja össze az Országgyűlés főbb feladatait és hatáskörét, és az országgyűlési képviselők jogait és kötelezettségeit.

7. Mutassa be az Országgyűlés szervezetét és működésének szabályait.

8. Ismertesse a köztársasági elnök államszervezetben betöltött helyét és szerepét, főbb feladat- és hatáskörét.

9. Mutassa be az államszervezetben jogvédelmi funkciót betöltő szervek szervezetét, feladat- és hatáskörét (Alkotmánybíróság, országgyűlési biztosságok, Bíróság, Ügyészség).

10. Mutassa be a kormány megalakulásának szabályait, fő funkcióit és megbízatása megszűnésének eseteit.

11. Fejtse ki a jog fogalmát, mutassa be a jogszabályok érvényességének kellékeit és a jogszabályok hatályának típusait.

12. Határozza meg a jogszabályok körét, típusainak jellemzőit, jelölésük módját. Ismertesse a jogforrási hierarchia lényegét.

II. A KÖZIGAZGATÁS FELÉPÍTÉSE ÉS MŰKÖDÉSE TÉMAKÖR TARTALMI KÖVETELMÉNYEI

A fejezet célja, hogy a köztisztviselő átfogóan ismerje a végrehajtó hatalmat megtestesítő közigazgatás szervezetrendszerét és annak sajátosságait, tudjon különbséget tenni a közigazgatás két alrendszeré, az államigazgatási és az önkormányzati igazgatás között.

A köztisztviselő szerezzen alapismereteket a kormányzat civil partnereiről, a nonprofit szervezetekről.

1. A közigazgatás felépítése

A vizsgázó ismerje a közigazgatás fogalmát, feladatait, a közigazgatás szervezetrendszerét. Tudja meghatározni az államigazgatási és önkormányzati szervek sajátosságait.

gait, valamint a közigazgatási szervek csoportosításának szempontjait.

2. Az államigazgatás

A vizsgázó ismerje az államigazgatás központi és helyi szerveinek jellemzőit és típusait.

A vizsgázó ismerje a kormány szervezetére és működésére, illetve feladat és hatáskörére vonatkozó főbb szabályokat.

3. Az önkormányzati igazgatás

A vizsgázó legyen képes értelmezni az önkormányzati-ság lényegét, ismerje az önkormányzatok alkotmányos alapjogait és az önkormányzatok típusait. A vizsgázó részletesen ismerje az önkormányzati feladatok típusait, legyen képes átfogóan bemutatni az önkormányzatok szervezetét és működésének főbb szabályait.

4. A kormányzat civil partnerei: a nonprofit szervezetek

A vizsgázó ismerje a nonprofit szektor és a civil társadalom definícióját, legyen áttekintése a nonprofit szervezetek típusairól, szerepköreiről. A vizsgázó ismerje a kormányzat és a nonprofit szervezetek közötti kapcsolatok különböző formáit, legyen képes felismerni az együttműködésben rejlő lehetőségeket.

Szóbeli vizsgakérdések a közigazgatás felépítése és működése témakörből:

1. Határozza meg a közigazgatás fogalmát és alapvető feladatát. Mutassa be a közigazgatás szervezetrendszerének kettősségét. Határozza meg az államigazgatási, illetve az önkormányzati szervek jellemzőit.

2. Csoportosítsa és jellemezze a közigazgatási szerveket (hatáskör, illetékesség szerint).

3. Sorolja fel az államigazgatás központi szerveinek körét, mutassa be a minisztérium feladatait, szervezetét és az országos főhatóságok típusait.

4. Mutassa be a kormány feladatait, szervezetét és működésének alapvető szabályait. Ismertesse a kormány munkáját segítő szerveket.

5. Mutassa be az államigazgatás területi-helyi szerveinek jellemzőit, és ismertesse a megyei/fővárosi közigazgatási hivatalok feladatait.

6. Ismertesse az önkormányzatok típusait, mutassa be a helyi önkormányzatok feladatait (választható feladatok, kötelező feladatok, önként vállalt feladatok, átvállalt feladatok).

7. Ismertesse az önkormányzati rendszer alapjait, és határozza meg az önkormányzatok alkotmányos alapjogait.

8. Mutassa be a helyi önkormányzati képviselő-testület jellemzőit és működésének szabályait.

9. Mutassa be a helyi önkormányzati képviselő-testület szerveinek legfontosabb jellemzőit (polgármester, bizottságok, polgármesteri hivatal, részönkormányzat testülete).

10. Sorolja fel a nonprofit szervezetek típusait és legfontosabb szerepköreit. Mutassa be a kormányzat és a nonprofit szféra közötti kapcsolatok formáit.

III. AZ ÁLLAMHÁZTARTÁSI ISMERETEK TÉMAKÖR TARTALMI KÖVETELMÉNYEI

A tananyag e részének célja, hogy a köztisztviselő ismerje az állam működésének gazdasági alapjait, az államháztartás egyes alrendszeit és a költségvetési gazdálkodás alapfogalmait.

1. Az államháztartás fogalma, funkciói

A vizsgázó ismerje az államháztartás fogalmát és funkcióit.

2. Az államháztartás alrendszerei

A vizsgázó tudja felsorolni az államháztartás alrendszereit és azok sajátosságait. Legyen képes részletesen bemutatni a központi költségvetés bevételeit és kiadásait, a társadalombiztosítási alrendszerben működő alapokat és a helyi önkormányzati költségvetés bevételi és kiadási oldalát. Ismerje a Magyar Államkincstár szerepét az államháztartás alrendszereinek működésében.

3. A költségvetési szervek gazdálkodása és ellenőrzése

A vizsgázó ismerje a költségvetési szerv fogalmát, a költségvetési szervek gazdálkodásának szakaszait, és a gazdálkodási események műveleteit.

A vizsgázó ismerje az államháztartási rendszer ellenőrzésének célját, a számvevőszéki, a költségvetési és a helyi önkormányzati gazdálkodási ellenőrzések sajátosságait.

Szóbeli vizsgakérdések az államháztartási ismeretek témakörből:

1. Határozza meg az államháztartás fogalmát, mutassa be az államháztartás funkcióit.

2. Sorolja fel az államháztartás alrendszereit, mutassa be a központi kormányzati költségvetés közbevételeinek és közkiadásainak fő csoportjait.

3. Sorolja fel az államháztartás alrendszereit, melyek közül ismertesse a társadalombiztosítási alrendszer és az elkülönített állami pénzalapok jellemzőit.

4. Mutassa be a helyi önkormányzatok költségvetését.

5. Mutassa be a költségvetési szervek gazdálkodási műveleteit (kötelezettségvállalás, ellenjegyzés, teljesítés, érvényesítés, utalványozás, beszámoló készítés).

6. Mutassa be a költségvetési szervek ellenőrzésének rendszerét.

IV. A KÖZTISZTVISELŐI JOGVISZONY TÉMAKÖR TARTALMI KÖVETELMÉNYEI

A fejezet célja, hogy a köztisztviselő megszerezze a közszolgálati jogviszonyára vonatkozó alapismereteket, betekintést nyerjen annak tartalmába, megismerje kötelességeit és jogait, az előmenetelére és díjazására vonatkozó lehetőségeket és előírásokat, valamint a felelősségi rendszer fogalmát és tartalmát. A tananyagrészt elsajátításával a vizsgázó képes lesz a közszolgálati jogviszonyával kapcsolatos ügyekben való tájékozódásra.

1. A közszolgálati jogviszony intézménye

A vizsgázó ismerje a közszolgálat jellemzőit, a közszolgálati jogviszony sajátosságait a munkaviszonyhoz képest, a közszolgálati jogviszony alanyait, az alkalmazás általános és különös feltételeit és a kiválasztás módszereit. Ismerje a kinevezéssel kapcsolatos jogait és kötelezettségeit, a kinevezés tartalmát, és a módosítására vonatkozó eseteket. Legyen tisztában a közszolgálati jogviszony megszűnésének és megszüntetésének eseteivel és következményeivel.

2. A közszolgálati jogviszony tartalma

A vizsgázó ismerje a közszolgálati jogviszonyából eredő főbb általános, valamint sajátos kötelezettségeit és jogait. Legyen tisztában az érdekvédelem és érdekképviselői fórumaival, valamint a közszolgálati jogvita kezdeményezésének lehetséges eseteivel.

3. A köztisztviselők előmenetele és díjazása

A vizsgázó ismerje a magyar közszolgálat rendszerében az előmenetel feltételeit és fajtáit, az illetményrendszer elemeit és az ösztönzés különböző fajtáit. Szerezzen alapismereteket a minősítési és teljesítményértékelési eljárásról, annak lehetséges következményeiről. Legyenek ismeretei a köztisztviselői továbbképzések típusairól.

4. A köztisztviselők felelősségi rendszere

A vizsgázó ismerje meg a fegyelmi felelősség fogalmát, a fegyelmi eljárás folyamatát és a kiszabható büntetéseket. Legyen tisztában a kártérítési felelősség fogalmával, formáival és következményeivel.

Szóbeli vizsgakérdések a köztisztviselői jogviszony témakörből:

1. Sorolja fel a közszolgálat jellemzőit és ismertesse a közszolgálati jogviszony alanyait.

2. Mutassa be a köztisztviselők kiválasztásának módszereit, az alkalmazás általános és különös feltételeit.

3. Mutassa be a közszolgálati jogviszony keletkezésének módját és a kinevezés tartalmát.

4. Ismertesse a közszolgálati jogviszony megszűnésének és megszüntetésének eseteit, valamint az összeférhetlenségi okokat.

5. Mutassa be a köztisztviselők általános és sajátos kötelességeit.

6. Ismertesse a köztisztviselők munkavégzéssel kapcsolatos és egyéb sajátos jogait.

7. Mutassa be a köztisztviselői érdekképviselői és érdekvédelmi fórumokat és azok szerepét, ismertesse a közszolgálati jogvita lehetséges eseteit.

8. Mutassa be a köztisztviselő besorolásának és előmenetelének rendjét.

9. Ismertesse a köztisztviselői illetményrendszer elemeit.

10. Mutassa be a köztisztviselők minősítésének és teljesítményértékelésének célját és eljárását.

11. Ismertesse a fegyelmi felelősség fogalmát, a fegyelmi eljárás menetét és szabályait.

12. Mutassa be a kártérítési felelősség fogalmát és a kártérítés fajtáit.

V. A KÖZIGAZGATÁSI HATÓSÁGI ELJÁRÁS TÉMAKÖR TARTALMI KÖVETELMÉNYEI

A fejezet célja, hogy a köztisztviselő rendszerezett áttekintést kapjon a közigazgatási hatósági eljárás menetéről és legfontosabb szabályairól. A vizsgázó ismerje a hatósági jogalkalmazás fogalmát, a hatósági eljárás alapelveit, alapfogalmait, az eljárás szakaszait és menetét. Ismerje a közigazgatási hatósági eljárásban rendelkezésre álló jogorvoslatok típusait és a közigazgatási végrehajtás feltételeit és módjait.

1. A közigazgatási szervek hatósági jogalkalmazó tevékenysége, a közigazgatási eljárási jog

A vizsgázó legyen képes értelmezni a hatósági jogalkalmazás fogalmát, ismerje a hatósági cselekmények fontosabb típusait. Ismerje a közigazgatási hatósági eljárás és eljárásjog fogalmát és célját.

2. A közigazgatási eljárás alapelvei

A vizsgázó legyen képes meghatározni az alapelvek rendeltetését, főbb csoportjait, és legyen képes röviden bemutatni az egyes alapelvek lényegét.

3. A Ket. hatálya, a hatósági ügy, az ügyfél és a hatóság

A vizsgázó ismerje a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény (Ket.) személyi, területi és időbeli hatályát. Ismerje a hatósági ügy és az ügyfél fogalmát, az eljáró hatóságok körét.

4. A Ket. és a különös eljárási normák

A vizsgázó ismerje a Ket. és a különös eljárási normák rendeltetését és egymáshoz való viszonyukat.

5. Joghatóság, hatáskör, illetékesség

A vizsgázó legyen képes értelmezni a joghatóság, hatáskör és illetékesség fogalmát és szabályait.

6. A közigazgatási eljárás szakaszai

A vizsgázó tudja felsorolni a közigazgatási eljárás szakaszait, és legyen képes meghatározni azok célját és rendeltetését. A vizsgázó részletesen ismerje az első fokú eljárás megindításának, a tényállás tisztázásának, a bizonyítási eljárásnak, az eljárás lefolytatásának szabályait, valamint a hatóság döntéseinek típusait.

A vizsgázó ismerje a közigazgatási hatósági eljárásban rendelkezésre álló jogorvoslatok típusait és a közigazgatási végrehajtás feltételeit és módjait.

7. Az elektronikus ügyintézés

A vizsgázó ismerje az elektronikus ügyintézés fogalmát és feltételeit.

Szóbeli vizsgakérdések a közigazgatási hatósági eljárás témaköréből:

1. Határozza meg a hatósági jogalkalmazás fogalmát, eseteit, mutassa be a hatósági cselekmények fontosabb típusait.

2. Határozza meg a közigazgatási hatósági eljárás fogalmát, és a közigazgatási eljárási jog célját és rendeltetését. Határozza meg a közigazgatási hatósági ügy fogalmát.

3. Ismertesse a közigazgatási eljárás alapelveinek célját, az alapelvek főbb csoportjait, röviden mutassa be a hatósággal szemben támasztott követelményeket meghatározó alapelveket.

4. Ismertesse a közigazgatási eljárás alapelveinek célját, az alapelvek főbb csoportjait, röviden mutassa be az ügyféli jogokat és ügyféli kötelezettségeket meghatározó alapelveket.

5. Határozza meg az ügyfél fogalmát és az eljáró hatóságok körét a közigazgatási hatósági eljárásban.

6. Mutassa be a joghatóság, hatáskör és illetékesség szabályait a közigazgatási hatósági eljárásban.

7. Határozza meg a közigazgatási eljárás szakaszait és az eljárás megindításának szabályait.

8. Ismertesse a közigazgatási eljárás lefolytatása során a kérelem vizsgálatára, a tényállás tisztázására és a bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályokat.

9. Ismertesse a közigazgatási eljárás lefolytatása során a határidőkre, az igazolási kérelemre, a képviselőre és a kizárásra vonatkozó szabályokat.

10. Ismertesse a közigazgatási eljárás lefolytatása során az idézésre és értesítésre, a jegyzőkönyv-készítésre, és az eljárás megszüntetésére és felfüggesztésére vonatkozó szabályokat.

11. Sorolja fel a közigazgatási eljárásban a hatóság által hozott döntések típusait, ismertesse azok legfőbb jellemzőit.

12. Ismertesse a közigazgatási eljárás során az ügyfél kérelme alapján induló jogorvoslatok típusait és legfontosabb jellemzőit.

13. Ismertesse a közigazgatási eljárás során hivatalból lefolytatható döntés-felülvizsgálati eljárások típusait és legfontosabb jellemzőit.

14. Ismertesse a közigazgatási végrehajtás feltételeit és a végrehajtás módjait.

VI. A SZEMÉLYES ADATOK VÉDELME ÉS A KÖZÉRDEKŰ ADATOK NYILVÁNOSSÁGA TÉMAKÖR TARTALMI KÖVETELMÉNYEI

A fejezet célja, hogy a köztisztviselő ismerje a személyes adatok védelmének és a közérdekű adatok nyilvánosságának jelentőségét, a jogi szabályozás alapfogalmait és az adatkezelés szabályait.

1. Adatvédelem és a közérdekű adatok nyilvánossága, az adatkezelés szabályai

A vizsgázó legyen képes meghatározni a személyes adat, a közérdekű adat és a közérdekből nyilvános adat fogalmát, és az egyes adattípusokra vonatkozó adatkezelési szabályokat.

Szóbeli vizsgakérdések a személyes adatok védelme és a közérdekű adatok nyilvánossága témaköréből:

1. Határozza meg a személyes adat és a szenzitív adat fogalmát és a kezelésükre vonatkozó szabályokat.

2. Határozza meg a közérdekű adat és a közérdekből nyilvános adat fogalmát. Ismertesse a személyes adatok kezelésének követelményeit és az érintettek jogait.

VII. EURÓPAI UNIÓS ALAPISMERETEK TÉMAKÖR TARTALMI KÖVETELMÉNYEI

A fejezet célja, hogy a vizsgázó szerezzon átfogó alapismereteket az Európai Unió szervezetéről és működéséről. Ismerje az európai integráció célját és fejlődését, az EU felépítését és intézményrendszerét, a közösségi jog célját és jogforrásait. Ismerje az integráció működését biztosító közös politikák célját és eszközrendszerét, valamint az integrációs célok elérését finanszírozó EU költségvetés szerkezetét.

1. Az európai integráció kialakulása, fejlődése, az integráció célja

A vizsgázó ismerje az európai integráció fejlődésének menetét, az integráció formáit. Tudja értelmezni és bemu-

tatni az integráció céljának, az egységes belső piacnak a jelentését és lényegét.

2. Az Európai Unió felépítése és fő intézményei

A vizsgáló ismerje az Unió fő intézményeinek – az Európai Unió Tanácsának, az Európai Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Bíróságnak – főbb feladatait, szervezetét és működésük alapvető szabályait. Ismerje az intézmények uniós döntéshozatalban betöltött szerepét.

3. A közösségi jog

A vizsgáló ismerje a közösségi jog szerepét az integráció működésében, ismerje az elsődleges és másodlagos közösségi jogforrásokat.

4. Az Európai Unió működése

A vizsgáló ismerje az EU 1. pillérében működő közös politikák céljait és eszközrendszerét, valamint az EU 2. és 3. pillérének kormányközi együttműködéseit. Ismerje az európai integráció működését biztosító uniós költségvetés szerkezetét.

Szövebeli vizsgakérdések az Európai Unió alapismeretek témaköréből:

1. Mutassa be az Európai Unió 3 pilléres szerkezetét, fejtsse ki a közösségi modell lényegét.

2. Ismertesse az európai integráció fejlődésének formáit és azok lényegét.

3. Ismertesse az európai integráció célját, és a négy alapszabadság lényegét.

4. Sorolja fel az EU fő intézményeit, és ismertesse az Európai Unió Tanácsának szerepét, szervezeti felépítését és működését.

5. Sorolja fel az EU fő intézményeit, és ismertesse az Európai Tanács és az Európai Bizottság szerepét, szervezeti felépítését és fő feladatait.

6. Sorolja fel az EU fő intézményeit, és ismertesse az Európai Parlament és az Európai Bíróság szerepét, szervezeti felépítését és fő feladatait.

7. Ismertesse a közösségi jog célját, határozza meg az elsődleges és másodlagos jogforrásokat.

8. Sorolja fel az EU 1. pillérében működő közös politikákat, mutassa be a közös kereskedelempolitika és a közös mezőgazdasági politika lényegét.

9. Sorolja fel az EU 1. pillérében működő közös politikákat, mutassa be a közös közlekedéspolitika, a közösségi versenypolitika és a közös monetáris politika lényegét.

10. Mutassa be az EU regionális politikájának lényegét.

11. Mutassa be az EU 2. és 3. pillérének kormányközi együttműködéseit.

12. Mutassa be az EU költségvetésének szerkezetét.

Az ARTISJUS Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület közleménye (Ü 05)

a magáncélú másolásokra tekintettel megállapított üres hang- és képhordozó jogdíjakról a 2005. évre

(Módosítás)

A díjközlés III. rész 1. pontja az alábbiak szerint módosul:

„1. Védjegyhasználati engedély

Az ARTISJUS a jelen jogdíjközléssel érintett hang-, illetve képhordozók közül a DVD és CD-R típusú hang- és képhordozók, valamint az integrált tárolóegységgel rendelkező zenelejátszók és a kép- és hanghordozóként használható memóriakártyák tekintetében történő jogdíjigény érvényesítéssel összefüggésben ingyenesen nem kizárólagos védjegyhasználati engedélyt ad a jogdíjat az Szjt. fenti idézett 20. § (2) bekezdése alapján megfizető személynek az „ARTISJUS” védjegy használatára. Az ARTISJUS védjegy a jogdíjközlés szerinti használat során – az ellenkező bizonyításáig – igazolja a jogdíj megfizetését, továbbá jogkezelési adatnak is minősül [Szjt. 96. § (2) bekezdés], amelynek jogosulatlan eltávolítása, megváltoztatása szerzői jogi és büntetőjogi jogkövetkezményekkel jár.”

ARTISJUS

Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület

* * *

Az ARTISJUS jogdíjközlésének módosítását az Szjt. 90. § (2) bekezdése alapján jóváhagyom:

Budapest, 2005. augusztus

Dr. Bozóki András s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyon Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásában megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2005. évi éves előfizetési díja: 13 248 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. telefon/fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, telefon: 321-5971, fax: 321-5275).

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2005. évi előfizetési díj fél évre 6624 Ft áfával ☐

egy évre 13 248 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2005. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2005. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	89 148 Ft/év	Közlekedési Értesítő	22 080 Ft/év
Hivatalos Értesítő	13 248 Ft/év	Kulturális Közlöny	17 112 Ft/év
Határozatok Tára	20 424 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	17 940 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	4 968 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	13 800 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	17 112 Ft/év	Oktatási Közlöny	19 872 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 416 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	27 600 Ft/év
Belügyi Közlöny	22 908 Ft/év	Statisztikai Közlöny	11 868 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	19 044 Ft/év	Szociális Közlöny	14 076 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	23 736 Ft/év	Turisztikai Értesítő	10 488 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 036 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	5 796 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	16 560 Ft/év	Magyar Közigazgatás	8 556 Ft/év
Gazdasági Közlöny	21 528 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	4 416 Ft/év
Hírközlési Értesítő	5 796 Ft/év		
Ifjúsági és Sport Értesítő	4 416 Ft/év	Élet és Tudomány	9 936 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	14 352 Ft/év	L'udové noviny	2 484 Ft/év
Informatikai és Hírközlési Közlöny	19 872 Ft/év	Neue Zeitung	4 140 Ft/év
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	13 524 Ft/év	Természet Világa	5 520 Ft/év
Közbeszerzési Értesítő	94 700 Ft/év	Valóság	6 624 Ft/év

Kibővített Cégek Közlöny CD

2005 januárjától – előfizetői jelzések alapján – az elektronikus Cégek Közlöny olyan területekkel bővül, amelyeket az üzleti környezetben működő felhasználóink jelentős hányada a naprakész információszolgáltatás alapvető részének tekint és igényel.

A továbbra is heti rendszerességgel megjelenő lemez a **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs adatbázisán kívül ezután a **Közbeszerzési Értesítő** és a **Versenyfelügyeleti Értesítő** című hivatalos lapok információit is tartalmazni fogja.

A kibővített CD 2005. évi éves előfizetési díja: 25%-os áfával 111 900 Ft, fél évre 55 950 Ft.

A 32 éves **Jogi Jogtanácsadó** hagyományait viszi tovább 2005 januárjától a **Jogtanácsadó**.

Az új név és formátum olvasóink igényei alapján kibővített tartalmat, új rovatokat és nagyobb oldalterjedelmet is takar.

Szerzőink ezután is olyan elismert szakemberek lesznek, akik elméleti és gyakorlati kérdésekben egyaránt jártasak, a témaválasztásban pedig továbbra is szem előtt tartjuk olvasóink kívánságait.

Az új **Jogtanácsadó** 2005. évi éves előfizetési díja: 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.

A HIVATALOS CD JOGTÁR hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2005. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	186 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	120 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	249 600 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	150 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	436 800 Ft

Egyszeri belépési díj: 7200 Ft.

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2005-ös évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a **www.mhk.hu** címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában vagy a

Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275),

illetve megrendelhető a **www.mhk.hu/kozlonybolt** internetcímen.

2005. évi éves előfizetési díj: 89 148 Ft. Egy példány ára: 184 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

05.2476 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

